

Tartalomjegyzék

2010. évi CXXVIII. törvény	Az Európai Unióról szóló Szerződéshez, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó Szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv módosításáról szóló jegyzőkönyv, valamint a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló, Athénban 2003. április 16-án aláírt szerződés helyesbítéséről szóló ötödik, illetve hatodik helyesbítő jegyzőkönyv kihirdetéséről	26029
2010. évi CXXIX. törvény	A Magyar Köztársaság Kormánya és Hongkongnak, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 2010. május 12. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről	26034
2010. évi CXXX. törvény	A jogalkotásról	26060
2010. évi CXXXI. törvény	A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől	26076
2010. évi CXXXII. törvény	A Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén Rómában, 2009. szeptember 15. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről	26081
2010. évi CXXXIII. törvény	A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpei Képviselői Iroda között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 2010. április 19. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről	26104
18/2010. (XI. 29.) MNB rendelet	A jegybanki alapkamat mértékéről	26128

Tartalomjegyzék

282/2010. (XI. 29.) KE határozat	Kitüntetés adományozásáról	26129
283/2010. (XI. 29.) KE határozat	Kitüntetés adományozásáról	26130
284/2010. (XI. 29.) KE határozat	Bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	26131
285/2010. (XI. 29.) KE határozat	Bíró felmentéséről	26132
286/2010. (XI. 29.) KE határozat	Vezérezredesi előléptetéséről	26132
287/2010. (XI. 29.) KE határozat	Dandártábornoki kinevezésről	26133
288/2010. (XI. 29.) KE határozat	Dandártábornoki kinevezésről	26133
289/2010. (XI. 29.) KE határozat	Nyugállományú rendőr dandártábornok hivatásos állományba visszavételéről	26134

II. Törvények

2010. évi CXXVIII. törvény

az Európai Unióról szóló Szerződéshez, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó Szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv módosításáról szóló jegyzőkönyv, valamint a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló, Athénban 2003. április 16-án aláírt szerződés helyesbítéséről szóló ötödik, illetve hatodik helyesbítő jegyzőkönyv kihirdetéséről*

Az Országgyűlés arra való tekintettel, hogy 2010. június 23-án Brüsszelben aláírták az Európai Unióról szóló Szerződéshez, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó Szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvet módosító jegyzőkönyvet a következő törvényt alkotja:

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a 2010. június 23-án aláírt, az Európai Unióról szóló Szerződéshez, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó Szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv módosításáról szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: módosító Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.
2. § Az Országgyűlés a módosító Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.
3. § A módosító Jegyzőkönyv hiteles magyar nyelvű szövegét e törvény 1. számú melléklete tartalmazza.
4. § Az Országgyűlés e törvénnyel kihirdeti a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló, Athénban 2003. április 16-án aláírt szerződés helyesbítéséről szóló, Rómában 2010. március 8-án aláírt, az Olasz Köztársaság Kormányánál letétbe helyezett ötödik helyesbítő jegyzőkönyvet (a továbbiakban: ötödik helyesbítő jegyzőkönyv).
5. § Az ötödik helyesbítő jegyzőkönyv hiteles magyar nyelvű szövegét e törvény 2. számú melléklete tartalmazza.

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. november 22-i ülésnapján fogadta el.

- 6. §** Az Országgyűlés e törvénnyel kihirdeti a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló, Athénban 2003. április 16-án aláírt szerződés helyesbítéséről szóló, Rómában 2010. március 23-án aláírt, az Olasz Köztársaság Kormányánál letétbe helyezett hatodik helyesbítő jegyzőkönyvet (a továbbiakban: hatodik helyesbítő jegyzőkönyv).
- 7. §** A hatodik helyesbítő jegyzőkönyv hiteles magyar nyelvű szövegét e törvény 3. számú melléklete tartalmazza.
- 8. §** (1) A törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A törvény 2. és 3. §-a, valamint az 1. melléklet a módosító Jegyzőkönyv 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
(3) A módosító Jegyzőkönyv, illetve e törvény 2. és 3. §-a, valamint az 1. számú melléklet hatálybalépésének időpontját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
(4) A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Mellékletek a 2010. évi CXXVIII. törvényhez

1. számú melléklet

*JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉSHEZ,
AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉSHEZ ÉS AZ EURÓPAI ATOMENERGIA-KÖZÖSSÉGET
LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉSHEZ CSATOLT, AZ ÁTMENETI RENDELKEZÉSEKRŐL SZÓLÓ JEGYZŐKÖNYV
MÓDOSÍTÁSÁRÓL
A BELGA KIRÁLYSÁG,
A BOLGÁR KÖZTÁRSASÁG,
A CSEH KÖZTÁRSASÁG,
A DÁN KIRÁLYSÁG,
A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG,
AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG,
ÍRORSZÁG,
A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG,
A SPANYOL KIRÁLYSÁG,
A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG,
AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG,
A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG,
A LETT KÖZTÁRSASÁG,
A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG,
A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG,
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG,
MÁLTA,
A HOLLAND KIRÁLYSÁG,
AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG,
A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG,*

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG,
ROMÁNIA,
A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG,
A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG,
A FINN KÖZTÁRSASÁG,
A SVÉD KIRÁLYSÁG,
NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA,

a továbbiakban: a Magas Szerződő Felek,

MIVEL a 2009. június 4–7-i európai parlamenti választásokat követően a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése, valamint az Európai Tanács által a 2008. december 11–12-i ülésén elfogadott nyilatkozat és az Európai Tanács által a 2009. június 18–19-i ülésén elért politikai megállapodás okán az Európai Parlament összetételét illetően a 2009–2014-es megbízási időszak végéig átmeneti intézkedéseket szükséges megállapítani,

MIVEL ezen átmeneti rendelkezések célja, hogy megengedjék azon tagállamoknak, amelyek európai parlamenti képviselőinek száma magasabb lett volna, ha a Lisszaboni Szerződés a 2009. júniusi európai parlamenti választások idején hatályos lett volna, hogy megfelelő számú további képviselői hellyel rendelkezzenek, és hogy e helyeket betöltsék,

FIGYELEMBE VÉVE a tagállamonkénti képviselői helyek számát, amelyet – az Európai Parlament 2007. október 11-i és az Európai Tanács politikai hozzájárulásával (a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt 5. nyilatkozat) – az európai tanácsi határozattervezet irányzott elő, és figyelembe véve a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia zárónyilatkozatához csatolt 4. nyilatkozatot,

MIVEL az e jegyzőkönyv hatálybalépésétől a 2009–2014-es megbízási időszak lejártáig hátralévő időszakra létre kell hozni az Európai Tanács által a 2009. június 18–19-i ülésén elért politikai megállapodásban az érintett tagállamok részére megállapított további 18 képviselői helyet,

MIVEL ehhez engedélyezni kell, hogy a képviselők száma ideiglenesen túllépje a 2009. júniusi európai parlamenti választások idején hatályos szerződések rendelkezéseiben, valamint a Lisszaboni Szerződéssel módosított, az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében megállapított tagállamonkénti képviselői létszámot, illetve a maximális képviselői létszámot,

MIVEL szükséges megállapítani továbbá azokat a részletes szabályokat, amelyek lehetővé teszik, hogy az érintett tagállamok betölthessék az ideiglenesen létrehozott további képviselői helyeket,

MIVEL átmeneti rendelkezésekről van szó, módosítani kell az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvet,

MEGÁLLAPODTAK A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN:

1. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 2. cikke helyébe az alábbi szöveg lép:

„2. cikk

(1) E cikk hatálybalépésének időpontjától számítva a 2009–2014-es megbízási időszak hátralévő részére, továbbá a 2009. júniusi európai parlamenti választások idején hatályos, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 189. cikkének második bekezdésétől és 190. cikkének (2) bekezdésétől, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 107. cikkének második bekezdésétől és 108. cikkének (2) bekezdésétől eltérően, továbbá az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott képviselői létszámtól eltérően, a már meglévő 736 képviselői hely az alábbi 18 képviselői hellyel bővül, ami az európai parlamenti képviselők összlétszámát a 2009–2014-es megbízási időszak végéig ideiglenesen 754 főre emeli:

Bulgária	1	Hollandia	1
Spanyolország	4	Ausztria	2
Franciaország	2	Lengyelország	1
Olaszország	1	Szlovénia	1
Lettország	1	Svédország	2
Málta	1	Egyesült Királyság	1

(2) Az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikkének (3) bekezdésétől eltérően az érintett tagállamok az (1) bekezdésben említett további képviselői helyeket betöltő személyeket az érintett tagállamok jogszabályainak megfelelően jelölik ki, feltéve, ha a szóban forgó személyeket az általános és közvetlen választójog alapján választották meg:

- a) az érintett tagállamban az általános és közvetlen választójog alapján tartott ad hoc választásokon, az európai parlamenti választások tekintetében alkalmazandó rendelkezéseknek megfelelően;
- b) a 2009. június 4–7-i európai parlamenti választások eredményei alapján; vagy
- c) az érintett tagállam nemzeti parlamentje által a saját képviselői közül kijelölve a szükséges számú képviselőt, az ezen egyes tagállamok által megállapított eljárásnak megfelelően.

(3) Az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban az Európai Tanács – a 2014-es európai parlamenti választásokat megelőzően kellő időben – határozatot fogad el, amelyben meghatározza az Európai Parlament összetételét.”

2. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.

E jegyzőkönyv – amennyiben lehetséges – 2010. december 1-jén lép hatályba, feltéve, hogy valamennyi megerősítő okiratot letétbe helyezték, illetve ennek hiányában az azt követő hónap első napján, hogy az utolsó aláíró állam is letétbe helyezte megerősítő okiratát.

3. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet, amely egy eredeti példányban angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amely e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

A FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszel, 2010. június 23.

2. számú melléklet

HELYESBÍTŐ JEGYZŐKÖNYV A BELGA KIRÁLYSÁG, A DÁN KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG, A SPANYOL KIRÁLYSÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, ÍRORSZÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG, A HOLLAND KIRÁLYSÁG, AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG, A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG, A FINN KÖZTÁRSASÁG, A SVÉD KIRÁLYSÁG, NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA (AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAI) ÉS A CSEH KÖZTÁRSASÁG, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG, A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG, A LETT KÖZTÁRSASÁG, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG, A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG, A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁG, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT, A CSEH KÖZTÁRSASÁGNAK, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁGNAK, A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁGNAK, A LETT KÖZTÁRSASÁGNAK, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁGNAK, A MAGYAR KÖZTÁRSASÁGNAK, A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁGNAK, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁGNAK, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁGNAK ÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGNAK AZ EURÓPAI UNIÓHOZ TÖRTÉNŐ CSATLAKOZÁSÁRÓL SZÓLÓ 2003. ÁPRILIS 16-ÁN ATHÉNBAN ALÁÍRT SZERZŐDÉSHEZ

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 236., 2003. szeptember 23.)

(Magyar nyelvű kiadás, 2003. szeptember 23.)

Ez a helyesbítés a Rómában 2010. március 8-án aláírt, az Olasz Köztársaság kormányánál letétbe helyezett helyesbítési jegyzőkönyvvel jött létre.

Az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés

1. 81. cikk ötödik bekezdés

A következő szöveg: „A bírósági végzés, illetve a határozat meghozatala után ...”

helyesen: „A végzés, illetve a határozat meghozatala után ...”

2. IV. melléklet, B. lista

A következő szöveg:

„– nyers lítium;
– nyers kalcium;”

helyesen:

„– nyers lítium;
– nyers alumínium;
– nyers kalcium;”.

3. számú melléklet

HELYESBÍTŐ JEGYZŐKÖNYV A BELGA KIRÁLYSÁG, A DÁN KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG, A SPANYOL KIRÁLYSÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, ÍRORSZÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG, A HOLLAND KIRÁLYSÁG, AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG, A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG, A FINN KÖZTÁRSASÁG, A SVÉD KIRÁLYSÁG, NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA (AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAI) ÉS A CSEH KÖZTÁRSASÁG, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG, A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG, A LETT KÖZTÁRSASÁG, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG, A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG, A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁG, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT, A CSEH KÖZTÁRSASÁGNAK, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁGNAK, A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁGNAK, A LETT KÖZTÁRSASÁGNAK, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁGNAK, A MAGYAR KÖZTÁRSASÁGNAK, A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁGNAK, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁGNAK, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁGNAK ÉS A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁGNAK AZ EURÓPAI UNIÓHOZ TÖRTÉNŐ CSATLAKOZÁSÁRÓL SZÓLÓ 2003. ÁPRILIS 16-ÁN ATHÉNBAN ALÁÍRT SZERZŐDÉSHEZ
(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 236., 2003. szeptember 23.)
(Magyar nyelvű különkiadás, 2003. szeptember 23.)

1. Szerződés az Európai Unióról (Maastricht, 1992)

Jegyzőkönyv a gazdasági és társadalmi kohézióról, tizenötödik preambulumbekkezdés

A következő szövegrész:

„... és amelyek rendelkeznek a gazdasági konvergencia 104. cikk szerinti feltételeinek teljesítésére irányuló programmal;”

helyesen:

„... és amelyek rendelkeznek az e szerződés 104. cikkében a gazdasági konvergenciára vonatkozóan meghatározott feltételek teljesítésére irányuló programmal;”.

2. Nizzai szerződés az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és egyes kapcsolódó okmányok módosításáról (Nizza, 2001)

Jegyzőkönyv a Bíróság alapokmányáról, 62. cikk, első bekezdés

A következő szövegrész:

„Az EK-Szerződés 225. cikkének (2) bekezdésében,”

helyesen:

„Az EK-Szerződés 225. cikkének (2) és (3) bekezdésében,”.

2010. évi CXXIX. törvény

**a Magyar Köztársaság Kormánya és Hongkongnak, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén
Budapesten, 2010. május 12. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és Hongkongnak, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 2010. május 12. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„AGREEMENT

**BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT
OF THE HONG KONG SPECIAL ADMINISTRATIVE REGION OF THE PEOPLE’S REPUBLIC
OF CHINA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People’s Republic of China;

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income;

Have agreed as follows:

Article 1

Persons Covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting Parties.

Article 2

Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting Party, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are:
 - (a) in the case of the Hong Kong Special Administrative Region,
 - (i) profits tax;
 - (ii) salaries tax; and
 - (iii) property tax;whether or not charged under personal assessment;
 - (b) in the case of Hungary,
 - (i) the personal income tax; and
 - (ii) the corporate tax.

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. november 22-i ülésnapján fogadta el.

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes, as well as any other taxes falling within paragraphs 1 and 2 of this Article which a Contracting Party may impose in future. The competent authorities of the Contracting Parties shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws in relation to taxes covered by the Agreement.
5. The existing taxes, together with the taxes imposed, in conformity with the provisions of paragraph 4 of this Article, after the signature of this Agreement, are hereinafter referred to as „Hungarian tax” or „Hong Kong Special Administrative Region tax”, as the context requires.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) (i) the term „Hong Kong Special Administrative Region” means any territory where the tax laws of the Hong Kong Special Administrative Region apply;
 - (ii) the term „Hungary” means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense, it means the territory of the Republic of Hungary;
 - (b) the term „business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;
 - (c) the term „company” means any body corporate or any entity (and in the case of Hungary, including a partnership) that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (d) the term „competent authority” means:
 - (i) in the case of the Hong Kong Special Administrative Region, the Commissioner of Inland Revenue or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (e) the terms „a Contracting Party” or „a Party” and „the other Contracting Party” or „the other Party” mean Hungary or the Hong Kong Special Administrative Region, as the context requires;
 - (f) the term „enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - (g) the terms „enterprise of a Contracting Party” and „enterprise of the other Contracting Party” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting Party and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting Party;
 - (h) the term „international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting Party, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting Party;
 - (i) the term „national”, in relation to Hungary, means:
 - (i) any individual possessing the nationality of Hungary; and
 - (ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in Hungary;
 - (j) the term „person” includes an individual, a company and any other body of persons (and in the case of Hong Kong Special Administrative Region, including a trust and a partnership);
 - (k) the term „tax” means the Hungarian tax or Hong Kong Special Administrative Region tax, as the context requires.
2. In this Agreement, the terms „Hungarian tax” and „Hong Kong Special Administrative Region tax” do not include any penalty or interest imposed under the laws of either Contracting Party relating to the taxes to which this Agreement applies by virtue of Article 2.
3. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Party for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that Party prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Party.

Article 4**Resident**

1. For the purposes of this Agreement, the term „resident of a Contracting Party” means:
 - (a) in the case of the Hong Kong Special Administrative Region,
 - (i) any individual who ordinarily resides in the Hong Kong Special Administrative Region;
 - (ii) any individual who stays in the Hong Kong Special Administrative Region for more than 180 days during a year of assessment or for more than 300 days in two consecutive years of assessment one of which is the relevant year of assessment;
 - (iii) a company incorporated in the Hong Kong Special Administrative Region or, if incorporated outside the Hong Kong Special Administrative Region, being normally managed or controlled in the Hong Kong Special Administrative Region;
 - (iv) any other person constituted under the laws of the Hong Kong Special Administrative Region or, if constituted outside the Hong Kong Special Administrative Region, being normally managed or controlled in the Hong Kong Special Administrative Region;
 - (b) in the case of Hungary, any person who, under the laws of Hungary, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that Party in respect only of income from sources in Hungary;
 - (c) in the case of either Contracting Party, the Government of that Party or a Contracting Party or any local authority thereof as the context requires;
 - (d) in the case of either Contracting Party, the pension fund and investment fund created under the laws of either Contracting Party, even where they are not liable to tax therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting Parties, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the Party in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Parties, he shall be deemed to be a resident only of the Party with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the Party in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Party, he shall be deemed to be a resident only of the Party in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Parties or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Party in which he has the right of abode (in the case of the Hong Kong Special Administrative Region) or of which he is a national (in the case of Hungary);
 - (d) if he has the right of abode in the Hong Kong Special Administrative Region and is also a national of Hungary, or if he does not have the right of abode in the Hong Kong Special Administrative Region nor is he a national of Hungary, the competent authorities of the Contracting Parties shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting Parties, the competent authorities of the Contracting Parties shall settle the question by mutual agreement. In the absence of mutual agreement by the competent authorities of the Contracting Parties, the person shall not be considered a resident of either Contracting Party for the purposes of claiming any benefits provided by the Agreement, except those provided by Articles 22 and 23.

Article 5**Permanent Establishment**

1. For the purposes of this Agreement, the term „permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term „permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term „permanent establishment” also encompasses:
 - (a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than six months;
 - (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise directly or through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting Party for a period or periods aggregating more than 183 days within any twelve-month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term „permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting Party an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Party in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting Party merely because it carries on business in that Party through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting Party controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting Party, or which carries on business in that other Party (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting Party from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting Party may be taxed in that other Party.
2. The term „immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting Party in which the property in question is situated. the term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, quarries, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7**Business Profits**

1. The profits of an enterprise of a Contracting Party shall be taxable only in that Party unless the enterprise carries on business in the other Contracting Party through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Party, but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting Party carries on business in the other Contracting Party through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting Party be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Party in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting Party to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, or on the basis of such other method as may be prescribed by the laws of that Party, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting Party from determining the profits to be taxed by such apportionment or other method; the method adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8**International Transport**

1. Profits of an enterprise of a Contracting Party from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting Party.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.
3. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include in particular:
 - (a) revenues and gross receipts from the operation of ships or aircraft for the transport of persons, livestock, goods, mail or merchandise in international traffic including:
 - (i) income derived from the lease of ships or aircraft on a bareboat charter basis where such lease is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic;
 - (ii) income derived from the sale of tickets and the provision of services connected with such transport whether for the enterprise itself or for any other enterprise, provided that in the case of provision of services, such provision is incidental to the operation of ships and aircraft in international traffic;
 - (b) interest on funds directly connected with the operation of ships or aircraft in international traffic;
 - (c) profits from the lease of containers by the enterprise, when such lease is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

Article 9**Associated Enterprises**

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting Party participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting Party, or

- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting Party and an enterprise of the other Contracting Party, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting Party includes in the profits of an enterprise of that Party – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting Party has been charged to tax in that other Party and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Party if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Party shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned Party. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting Parties shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting Party to a resident of the other Contracting Party may be taxed in that other Party.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting Party of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that Party, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting Party, the tax so charged shall not exceed:
- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax), which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.
- This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid. The competent authorities of the Contracting Parties shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.
3. The term „dividends” as used in this Article means income from shares, „jouissance” shares or „jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Party of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting Party, carries on business in the other Contracting Party of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting Party derives profits or income from the other Contracting Party, that other Party may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Party or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other Party, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Party.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting Party and paid to a resident of the other Contracting Party may be taxed in that other Party.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting Party in which it arises and according to the laws of that Party, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting Party, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting Parties shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, interest arising in a Contracting Party is exempt from tax in that Party, if it is paid to:
 - (a) in the case of the Hong Kong Special Administrative Region,
 - (i) the Government of the Hong Kong Special Administrative Region;
 - (ii) the Hong Kong Monetary Authority;
 - (iii) a financial establishment appointed by the Government of the Hong Kong Special Administrative Region and mutually agreed upon by the competent authorities of the Contracting Parties;
 - (b) in the case of Hungary,
 - (i) the State or local authorities thereof, or the Government;
 - (ii) the National Bank of Hungary;
 - (iii) the Magyar Export-Import Bank Zrt. (Eximbank Zrt.), Magyar Exporthitel Biztosító Zrt. (Mehib Zrt.), Magyar Fejlesztési Bank Zrt. (MFB);
 - (iv) a financial establishment appointed by the Government of Hungary and mutually agreed upon by the competent authorities of the Contracting Parties.
4. The term „interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting Party, carries on business in the other Contracting Party in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting Party when the payer is a resident of that Party. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting Party or not, has in a Contracting Party a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Party in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest exceeds, for whatever reasons, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting Party, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting Party and paid to a resident of the other Contracting Party may be taxed in that other Party.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting Party in which they arise and according to the laws of that Party, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting Party, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting Parties shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.
3. The term „royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting Party, carries on business in the other Contracting Party in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting Party when the payer is a resident of that Party. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting Party or not, has in a Contracting Party a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties

are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Party in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties exceeds, for whatever reasons, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting Party, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting Party from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting Party may be taxed in that other Party.
2. Gains, other than those mentioned in paragraph 4 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting Party has in the other Contracting Party, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other Party.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting Party from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Party.
4. Gains derived by a resident of a Contracting Party from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting Party may be taxed in that other Party. However, this paragraph does not apply to gains derived from the alienation of shares:
 - (a) quoted on such stock exchange as may be agreed between the Parties; or
 - (b) alienated or exchanged in the framework of a reorganisation of a company, a merger, a scission or a similar operation; or
 - (c) in a company deriving more than 50 per cent of its asset value from immovable property in which it actually carries on its business.
5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting Party of which the alienator is a resident.

Article 14

Income from Employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting Party in respect of an employment shall be taxable only in that Party unless the employment is exercised in the other Contracting Party. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Party.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting Party in respect of an employment exercised in the other Contracting Party shall be taxable only in the first-mentioned Party if:
 - (a) the recipient is present in the other Party for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Party, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other Party.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting Party shall be taxable only in that Party.

Article 15

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting Party in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting Party may be taxed in that other Party.

Article 16**Artistes and Sportsmen**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting Party as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting Party, may be taxed in that other Party.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting Party in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to remuneration derived from activities performed in a Contracting Party by an entertainer or a sportsman from the other Contracting Party if the visit to the first-mentioned Contracting Party is substantially supported by public funds of the other Contracting Party. In such a case the remuneration shall be taxable only in the Contracting Party of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 17**Pensions**

Pensions and other similar remuneration (including a lump sum payment) arising in a Contracting Party and paid to a resident of the other Contracting Party in consideration of past employment or self-employment shall be taxable only in the first-mentioned Party.

Article 18**Government Service**

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than pensions, paid by a Contracting Party or a local authority thereof or the Government of a Contracting Party to an individual in respect of services rendered to that Party or authority or Government shall be taxable only in that Party.
(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting Party if the services are rendered in that Party and the individual is a resident of that Party who:
 - (i) in the case of Hungary, is a national thereof and in the case of the Hong Kong Special Administrative Region, has the right of abode therein; or
 - (ii) did not become a resident of that Party solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting Party or a local authority thereof or the Government of a Contracting Party.

Article 19**Students**

Payments which a student who is or was immediately before visiting a Contracting Party a resident of the other Contracting Party and who is present in the first-mentioned Party solely for the purpose of his education receives for the purpose of his maintenance or education shall not be taxed in that Party, provided that such payments arise from sources outside that Party.

Article 20**Other Income**

1. Items of income of a resident of a Contracting Party, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Party.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting Party, carries on business in the other Contracting Party through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

3. Alimony or other maintenance payment paid by a resident of a Contracting Party to a resident of the other Contracting Party shall, to the extent it is not allowable as a deduction to the payer in the first-mentioned Party, be taxable only in that Party.

Article 21

Elimination of Double Taxation

1. In the Hong Kong Special Administrative Region double taxation shall be eliminated as follows:
Subject to the provisions of the laws of the Hong Kong Special Administrative Region relating to the allowance of a credit against Hong Kong Special Administrative Region tax of tax paid in a jurisdiction outside the Hong Kong Special Administrative Region (which shall not affect the general principle of this Article), Hungarian tax paid under the laws of Hungary and in accordance with this Agreement, whether directly or by deduction, in respect of income derived by a person who is a resident of the Hong Kong Special Administrative Region from sources in Hungary, shall be allowed as a credit against Hong Kong Special Administrative Region tax payable in respect of that income, provided that the credit so allowed does not exceed the amount of Hong Kong Special Administrative Region tax computed in respect of that income in accordance with the tax laws of the Hong Kong Special Administrative Region.
2. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in the Hong Kong Special Administrative Region, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraphs (b) and (c), exempt such income from tax.
 - (b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12, may be taxed in Hong Kong Special Administrative Region, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Hong Kong Special Administrative Region. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Hong Kong Special Administrative Region.
 - (c) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of Hungary is exempt from tax in Hungary, Hungary may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
 - (d) The provisions of paragraphs (a) shall not apply to income derived by a resident of Hungary where Hong Kong Special Administrative Region applies the provisions of this Agreement to exempt such income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Articles 10, 11 and 12 to such income.

Article 22

Non-Discrimination

1. Persons who, in the case of the Hong Kong Special Administrative Region, have the right of abode or are incorporated or otherwise constituted therein, and, in the case of Hungary, are Hungarian nationals, shall not be subjected in the other Contracting Party to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which persons who have the right of abode or are incorporated or otherwise constituted in that other Party (where that other Party is the Hong Kong Special Administrative Region) or nationals of that other Party (where that other Party is Hungary) in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting Parties.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting Party has in the other Contracting Party shall not be less favourably levied in that other Party than the taxation levied on enterprises of that other Party carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting Party to grant to residents of the other Contracting Party any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting Party to a resident of the other Contracting Party shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Party.
4. Enterprises of a Contracting Party, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting Party, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting

Party to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned Party are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 23

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Parties result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those Parties, present his case to the competent authority of the Contracting Party of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 22, to that of the Contracting Party of which he is a national (in the case of Hungary) or in which he has the right of abode or is incorporated or otherwise constituted (in the case of the Hong Kong Special Administrative Region). the case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Party, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of the Contracting Parties.
3. The competent authorities of the Contracting Parties shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting Parties may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 24

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting Parties shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws of the Contracting Parties concerning taxes covered by this Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting Party shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Party and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions, including, in the case of the Hong Kong Special Administrative Region, the decisions of the Board of Review. Information shall not be disclosed to any third State or jurisdiction for any purpose.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting Party the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting Party;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting Party;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting Party in accordance with this Article, the other Contracting Party shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other Party may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting Party to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting Party to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 25

Members of Government Missions

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of government missions, including consular posts, under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 26

Entry into Force

1. Each of the Contracting Parties shall notify the other in writing of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the 30th day following the receipt of the later of the notifications.
2. The provisions of this Agreement shall thereupon have effect:
 - (a) in the Hong Kong Special Administrative Region,
in respect of Hong Kong Special Administrative Region tax, for any year of assessment beginning on or after 1 April in the calendar year next following that in which this Agreement enters into force;
 - (b) in Hungary,
 - (i) with respect to taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;
 - (ii) with respect to other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Agreement enters into force.

Article 27

Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting Party. Either Contracting Party may terminate this Agreement by giving the other Contracting Party written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, this Agreement shall cease to have effect:

- (a) in the Hong Kong Special Administrative Region,
in respect of Hong Kong Special Administrative Region tax, for any year of assessment beginning on or after 1 April in the calendar year next following that in which the notice is given;
- (b) in Hungary,
 - (i) with respect to taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;
 - (ii) with respect to other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Budapest this 12 day of May 2010, in the English language.

For the Government
of the Republic of Hungary

For the Government
of the Hong Kong Special Administrative Region
of the People's Republic of China

(signatures)

PROTOCOL**TO THE AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF HUNGARY AND
THE GOVERNMENT OF THE HONG KONG SPECIAL ADMINISTRATIVE REGION OF THE PEOPLE'S REPUBLIC
OF CHINA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME SIGNED ON 12 MAY 2010 AT BUDAPEST**

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China have in addition to the Agreement for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed on 12 May 2010 at Budapest agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the said Agreement:

1. With reference to Article 3, paragraph 2:
In the case of the Hong Kong Special Administrative Region, penalty or interest includes any sum added to the Hong Kong Special Administrative Region tax by reason of default and recovered therewith and „additional tax” under Section 82A of the Inland Revenue Ordinance.
2. With reference to Article 17:
In the case of the Hong Kong Special Administrative Region, the Article covers the Mandatory Provident Fund Schemes.
3. With reference to Article 24:
It is understood that
 - (a) information would only be exchanged upon receipt of specific request;
 - (b) the Article does not create obligations as regards automatic or spontaneous exchanges of information between the Contracting Parties;
 - (c) the Contracting Parties shall ensure the protection of personal data transferred according to the Agreement and their domestic laws. With regard to personal data processing, the Contracting Parties shall follow the provisions of the Agreement concerning confidentiality and utilization of the exchange of information. They shall only transfer to each other personal data which are foreseeably relevant and suitable for the achievement of the purposes set out in Article 24, and they shall process the data received only for the period necessary to the implementation of the Agreement. The Contracting Parties shall ensure the supervision of the lawfulness of data processing through a separate agency. Furthermore, the data subject shall, in accordance with the provisions of the Agreement and the respective domestic laws, have:
 - (i) the right to request information about his/her personal data processed,
 - (ii) the right to initiate the erasure of the data processed illegally and the rectification of data managed inaccurately, and
 - (iii) the right to legal remedy by an independent authority in case the rights related to the processing of personal data are infringed.
4. The present Agreement shall in no way prejudice the obligations deriving from Hungary's membership in the European Union.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Budapest this 12 day of May 2010, in the English language.

For the Government
of the Republic of Hungary

For the Government
of the Hong Kong Special Administrative Region
of the People's Republic of China

(signatures)

EGYEZMÉNY**MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS HONGKONGNAK, A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI TERÜLETÉNEK KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN**

A Magyar Köztársaság Kormánya és Hongkongnak, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya;

attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén;

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk**Személyi hatály**

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Félben belföldi illetőségűek.

2. Cikk**Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók**

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Fél vet ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.
2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.
3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed:
 - a) Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében,
 - (i) a nyereségadó;
 - (ii) a béradó; és
 - (iii) a vagyonadó;akár személyes adómegállapítással vetették ki, akár nem;
 - b) Magyarország esetében,
 - (i) a személyi jövedelemadó; és
 - (ii) a társasági adó.
4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet ezen Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be, valamint minden más ezen cikk 1. és 2. bekezdése alá tartozó adóra, amelyet az egyik Szerződő Fél a jövőben bevezethet. A Szerződő Felek illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást az Egyezmény hatálya alá tartozó adók tekintetében az adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.
5. A jelenleg létező adók és az Egyezmény aláírása után bevezetendő adók, ezen cikk 4. bekezdésének előírásaival összhangban, együttesen a továbbiakban „magyar adó” vagy a „Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adója”, a szövegösszefüggésnek megfelelően.

3. Cikk**Általános meghatározások**

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
 - a) (i) a „Hongkong Különleges Közigazgatási Terület” kifejezés bármely olyan területet jelent, ahol a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adótörvényei alkalmazandók;
 - (ii) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - b) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését;
 - c) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent (és Magyarország esetében beleértve a személyegyesítő társaságot), amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

- d) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti:
 - (i) Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében az állami adóbevételek biztosát vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - e) az „egyik Szerződő Fél” vagy az „egyik Fél” és a „másik Szerződő Fél” vagy a „másik Fél” kifejezés Magyarországot vagy Hongkong Különleges Közigazgatási Területet jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
 - f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
 - g) az „egyik Szerződő Fél vállalkozása” és „a másik Szerződő Fél vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
 - h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Fél vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételeivel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Félben lévő helyek között üzemeltetik;
 - i) az „állampolgár” kifejezés Magyarország tekintetében jelenti:
 - (i) bármely természetes személyt, aki magyar állampolgársággal rendelkezik; és
 - (ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását a Magyarországon hatályos jogszabályokból nyeri;
 - j) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést (továbbá Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében magában foglalja a trust-ot és a személyegyesítő társaságot);
 - k) az „adó” kifejezés a magyar adót vagy a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adóját jelenti, a szövegösszefüggésnek megfelelően.
2. Jelen Egyezményben a „magyar adó” és a „Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adója” kifejezések nem foglalnak magukban semmilyen bírságot vagy kamatot, amelyet az egyik Szerződő Fél joga alapján azokra az adókra vonatkozóan vetnek ki, amelyekre ezt az Egyezményt a 2. cikk alapján alkalmazni kell.
3. Ennek az Egyezménynek az egyik Szerződő Fél által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek a Félnek a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre ez az Egyezmény alkalmazást nyer, ennek a Félnek az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek a Félnek az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy” kifejezés jelenti:
- a) Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében:
 - (i) bármely természetes személyt, aki szokásosan Hongkong Különleges Közigazgatási Területen lakik;
 - (ii) bármely természetes személyt, aki Hongkong Különleges Közigazgatási Területen tartózkodik több mint 180 napot az adómegállapítás évében, vagy több, mint 300 napot két, egymást követő adómegállapítási évben, amelyekből az egyik a releváns adómegállapítási év;
 - (iii) a Hongkong Különleges Közigazgatási Területen bejegyzett társaságot vagy, ha a Hongkong Különleges Közigazgatási Területen kívül jegyezték be, üzletvezetése vagy ellenőrzése szokásosan Hongkong Különleges Közigazgatási Területen van;
 - (iv) bármely más személyt, amely a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület joga szerint jött létre, vagy, ha a Hongkong Különleges Közigazgatási Területen kívül jött létre, üzletvezetése vagy ellenőrzése szokásosan Hongkong Különleges Közigazgatási Területen van;
 - b) Magyarország esetében bármely személyt, aki a magyar jogszabályok szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismerv alapján ott adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben a Félben kizárólag a Magyarországon lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek;
 - c) bármely Szerződő Fél esetében, annak a félnek a kormányát vagy az egyik Szerződő Fél vagy annak bármely helyi hatóságát, a szövegösszefüggésnek megfelelően;
 - d) bármely Szerződő Fél esetében, bármely Szerződő Fél jogszabályai alapján létrehozott nyugdíjalapot és befektetési alapot, még akkor is, ha azok ott nem adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Félben belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
 - a) csak abban a félben tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét félben rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban a félben tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
 - b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik félben van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik félben sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban a félben tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
 - c) amennyiben mindkét félben van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban a félben tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyikben tartózkodási joga van (Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében) vagy, amelynek állampolgára (Magyarország esetében);
 - d) amennyiben tartózkodási joga van Hongkong Különleges Közigazgatási Területen és magyar állampolgár is, vagy nincs tartózkodási joga Hongkong Különleges Közigazgatási Területen és nem rendelkezik magyar állampolgársággal sem, a Szerződő Felek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.
3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Félben belföldi illetőségű, a Szerződő Felek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést. A Szerződő Felek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértésének hiányában, a személy nem tekinthető egyik Szerződő Félben sem belföldi illetőségűnek az Egyezmény által biztosított kedvezmények igénybevétele céljából, kivéve azokat, amelyeket az Egyezmény 22. és 23. cikkei nyújtanak.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.
2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:
 - a) az üzletvezetés helyét;
 - b) a fióktelepet;
 - c) az irodát;
 - d) a gyártelepet;
 - e) a műhelyt; és
 - f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más helyet.
3. A „telephely” kifejezésbe értendő továbbá:
 - a) az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok vagy az ezekkel összefüggő felügyeleti tevékenységek, de csak ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység hat hónapnál tovább tart;
 - b) szolgáltatások nyújtása, beleértve a tanácsadási szolgáltatásokat, egy vállalkozás által közvetlenül vagy alkalmazottakkal vagy más, a vállalkozás által ilyen célból alkalmazott személyzettel, de csak ha ezek a jellegű tevékenységek (ugyanarra vagy egy kapcsolódó projektre) az egyik Szerződő Félben bármely tizenkét hónapos időszakon belül, egyfolytában vagy megszakításokkal összesen több, mint 183 napig folytatódnak.
4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:
 - a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
 - b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;
 - c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
 - d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
 - e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
 - f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az (a)–(e) albekezdésekben említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.
5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Félben meghatalmazása

van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben a félben minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Félben telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben a félben alkusz, bizományos vagy bármely más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.
7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki abban a másik félben (akár telephely útján, akár más módon), önmagában nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingtalan vagyonból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Félben fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból vagy erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik félben.
2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Félnek jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, kőbányák, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Fél vállalkozásának nyeresége csak ebben a félben adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Félben egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik félben, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Fél vállalkozása a másik Szerződő Félben egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Félben azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.
3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban a félben merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.
4. Amennyiben az egyik Szerződő Félben a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részekessége közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, vagy más olyan módszer alapján, amelyet annak a Félnek a joga előír, úgy a 2. bekezdésben semmi nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Fél a megadóztatandó nyereséget az arányos megosztás alapján állapítsa meg vagy egyéb módon; az alkalmazott módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.
5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.
6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.
7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Fél vállalkozása hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben a Szerződő Félben adózatható.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.
3. Ezen cikk alkalmazásában, a nyereség, amely hajók vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, magában foglalja különösen:
 - a) hajók vagy légi jármű személyek, állatállomány, javak, posta vagy áruk szállítása céljából nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó jövedelmet és bruttó bevételt, magában foglalva:
 - (i) hajók vagy légi jármű személyzet nélkül történő bérbeadásából származó jövedelmet, ha az ilyen bérbeadás esetleges a hajók vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez képest;
 - (ii) a jegyek eladásából és az ilyen szállításokkal kapcsolatos szolgáltatás nyújtásából származó jövedelmet, akár magának a vállalkozásnak, vagy bármely más vállalkozásnak nyújtja, feltéve, hogy szolgáltatás nyújtása esetében az ilyen szolgáltatásnyújtás esetleges a hajók és légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez képest;
 - b) a hajók vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó pénzalapok kamatát;
 - c) a vállalkozás által konténerek bérbeadásából származó nyereséget, ha az ilyen bérbeadás esetleges hajók vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez képest.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben
 - a) az egyik Szerződő Fél vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Fél vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
 - b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Fél vállalkozásának és a másik Szerződő Fél vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.
2. Ha az egyik Szerződő Fél ezen fél valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Fél vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik félben, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett fél vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik fél megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett fél által végrehajtott kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Felek illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik félben.
2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Félben is megadóztatható, és annak az félnek a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:
 - a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a haszonhúzó egy társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 10 százalékos közvetlen részesedéssel bír;
 - b) az osztalék bruttó összegének 10 százalékát minden más esetben.

E bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

A Szerződő Felek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazásának módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „elsőbbségi” részvényekből vagy „elsőbbségi” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint más társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amelyet annak a félnek a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.
4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Félben, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. Ha az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Féltől, úgy ez a másik Fél nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik félben belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik félben lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik félben keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Félben keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személynek fizettek, ebben a másik félben megadóztatható.
2. Mindazonáltal az ilyen kamat abban a Szerződő Félben is megadóztatható, amelyikben keletkezik és annak a félnek a jogszabályai szerint, de ha a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű, az így kivetett adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Felek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazásának módját.
3. Tekintet nélkül e cikk 2. bekezdésének rendelkezéseire, a kamat, amely az egyik Szerződő Félben keletkezik, mentes az adó alól abban a félben, ha azt
 - a) Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében:
 - (i) Hongkong Különleges Közigazgatási Terület Kormányának;
 - (ii) Hongkong Monetáris Hatóságának;
 - (iii) a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület Kormánya által kijelölt, és a két Szerződő Fél illetékes hatóságai által kölcsönösen jóváhagyott pénzügyi intézménynek;
 - b) Magyarország esetében:
 - (i) az államnak vagy a helyi hatóságainak, vagy a Kormánynak;
 - (ii) a Magyar Nemzeti Banknak;
 - (iii) a Magyar Export-Import Bank Zrt.-nek (Eximbank Zrt.), a Magyar Exporthitel Biztosító Zrt.-nek (Mehib Zrt.), a Magyar Fejlesztési Bank Zrt.-nek (MFB);
 - (iv) a magyar Kormány által kijelölt, és a két Szerződő Fél illetékes hatóságai által kölcsönösen jóváhagyott pénzügyi intézménynek fizetik.
4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet. A késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak e cikk alkalmazásában.
5. Az 1., 2. és 3. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Félben, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Félben keletkezőnek, ha a fizető ebben a félben belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek – akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Félben, akár nem – az egyik Szerződő Félben telephelye van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik felmerült, és az ilyen

kamatot az ilyen telephely viseli, akkor az ilyen kamatot úgy kell tekinteni, hogy abban a félben keletkezik, amelyben a telephely van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege meghaladja bármilyen okból azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Fél jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Félben keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személynek fizettek, ebben a másik félben megadóztatható.
2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj abban a Szerződő Félben is megadóztatható, amelyikben keletkezik és ennek a félnek a jogszabályai szerint, de ha a jogdíj haszonhúzója a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű, az így kivetett adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Felek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazásának módját.
3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást, rádiós vagy televíziós közvetítésre használt filmeket vagy szalagokat, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.
4. Az 1. és a 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Félben, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Félben keletkezőnek, ha a fizető ebben a félben belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek – akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Félben, akár nem – az egyik Szerződő Félben telephelye van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és az ilyen jogdíjat az ilyen telephely viseli, akkor az ilyen a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban a félben keletkezett, ahol a telephely van.
6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege bármely okból meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Fél jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Félben fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik félben.
2. Az e cikk 4. bekezdésében említett nyereségeken kívüli egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Fél vállalkozása másik Szerződő Félben lévő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik félben.
3. Az egyik Szerződő Fél vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi jármű, vagy az ilyen hajók vagy légi jármű üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben a félben adóztatható.
4. Az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Félben fekvő ingatlan vagyonból származik, megadóztatható ebben a másik Félben. Mindazonáltal ez a bekezdés nem alkalmazható az olyan részvények elidegenítéséből származó nyereségre, amelyek:
 - a) olyan értéktőzsdén jegyzettek, amelyekben a Felek megállapodtak; vagy
 - b) elidegenítése vagy cseréje egy társaság átszervezése, egyesülése, szétválása vagy más hasonló művelet keretében történik; vagy

- c) egy olyan társaságban vannak, amely vagyoni értékének több, mint 50 százaléka olyan ingatlan vagyonból származik, amelyben az az üzleti tevékenységét ténylegesen kifejti.
5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Félben adózatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

1. A 15., 17., és 18. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben a Félben adózatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Félben végzik. Amennyiben a munkát így végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik félben.
2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Félben végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett félben adózatható, ha:
- a) a kedvezményezett a másik félben nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és
- b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik félben, és
- c) a díjazást nem a munkaadónak a másik félben lévő telephelye viseli.
3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Fél vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás csak ebben a félben adózatható.

15. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik félben.

16. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Félben ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységből, megadóztatható ebben a másik félben.
2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Félben, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.
3. E cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók azokra a térítésekre, amelyek olyan tevékenységből származnak, amit az egyik Szerződő Félben fejtett ki a másik Szerződő Fél művésze vagy sportolója, amennyiben a látogatást az elsőként említett Szerződő Félben alapján véve a másik Szerződő Félnek a közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a juttatás csak abban a Szerződő Félben adózatható, amelyikben a művész vagy a sportoló belföldi illetőségű.

17. Cikk

Nyugdíjak

A nyugdíj és más hasonló térítés (beleértve az egy összegű kifizetést), amely az egyik Szerződő Félben keletkezik és amelyet a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre vagy önfoglalkoztatásra tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett félben adózatható.

18. Cikk**Közszolgáltat**

1. a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, a nyugdíj kivételével, amelyeket az egyik Szerződő Fél vagy annak helyi hatósága vagy az egyik Szerződő Fél kormánya fizetett egy természetes személynek az ezen félnek vagy hatóságnak vagy kormánynak teljesített szolgálatért, csak ebben a félben adóztathatók.
- b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Félben adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik félben teljesítik, és a természetes személy ennek a félnek a belföldi illetőségű személye, aki:
 - (i) Magyarország esetében annak állampolgára, és Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében ottani tartózkodási joggal rendelkezik; vagy
 - (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben a félben belföldi illetőségű személlyé.
2. Az egyik Szerződő Fél vagy annak helyi hatósága vagy az egyik Szerződő Fél kormánya által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 14., 15. és 16. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

19. Cikk**Tanulók**

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló kap ellátására, vagy tanulmányi célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Félbe való utazás előtt a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű, vagy az volt, és aki az elsőként említett félben kizárólag tanulmányi célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben a félben, amennyiben az ilyen kifizetések ezen a félben kívüli forrásokból származnak.

20. Cikk**Egyéb jövedelem**

1. Az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben a félben adóztathatók.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, ha az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Félben egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy a vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
3. A tartásdíj vagy egyéb ellátás, amit az egyik Szerződő Félben belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személynek fizet, amilyen mértékben azt a fizető az elsőként említett félben nem vonhatja le, csak ebben a félben adóztatható.

21. Cikk**A kettős adóztatás elkerülése**

1. Hongkong Különleges Közigazgatási Területen a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Hongkong Különleges Közigazgatási Terület joghatósági területén kívül megfizetett adónak a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adójával szembeni beszámítás megengedésére vonatkozóan a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület jogszabályai rendelkezéseinek fenntartásával (ami nem érinti e cikk általános elvét), a magyar jogszabályok és a jelen Egyezmény szerint, akár közvetlenül, akár levonás útján, azon jövedelem tekintetében megfizetett magyar adó, amelyet a Hongkong Különleges Közigazgatási Területen belföldi illetőségű személy szerez magyar forrásból, beszámítható azon jövedelem tekintetében Hongkong Különleges Közigazgatási Területen fizetendő adóval szemben, feltéve, hogy ez a beszámítás nem haladja meg az e jövedelem tekintetében a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adójogszabályai szerint számított Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adójának az összegét.
2. Magyarországon a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:
 - a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Hongkong Különleges Közigazgatási Területen, Magyarország a b) és c) albekezdésekben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.
 - b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemteteleket élvez, amelyek a 10., 11., és 12. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Hongkong Különleges Közigazgatási Területen, Magyarország

megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Hongkong Különleges Közigazgatási Területen megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Hongkong Különleges Közigazgatási Területről származó ilyen jövedelemtételre esik.

- c) Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.
- d) Az a) albekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a magyar belföldi illetőségű személy jövedelmére, ha a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10., 11. és 12. cikkek 2. bekezdése rendelkezéseit alkalmazza.

22. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Azok a személyek, akik Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében rendelkeznek a tartózkodás jogával vagy ott bejegyzettnek vagy egyébként létrehozottnak minősülnek, és Magyarország esetében magyar állampolgárok nem vethetők a másik Szerződő Félben olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek azok a személyek, akik a másik félben rendelkeznek a tartózkodás jogával vagy ott bejegyzettnek vagy egyébként létrehozottnak minősülnek (ahol ez a másik fél a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület) vagy e másik fél állampolgárai (ahol ez a másik fél Magyarország) azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Félben.
2. Az egyik Szerződő Fél vállalkozásának a másik Szerződő Félben lévő telephelyét ebben a másik félben nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik félnek azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Fél arra kötelezné, hogy a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.
3. Az egyik Szerződő Fél vállalkozása által a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett félben belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.
4. Az egyik Szerződő Fél olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Félben belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Félben olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett fél más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

23. Cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Fél intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek a feleknek a belső jogszabályaik által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Félnek az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 22. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Félnek az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára (Magyarország esetében) vagy amelyben rendelkezik a tartózkodás jogával vagy bejegyzettnek vagy egyébként itt létrehozottnak minősül (Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében). Az ügyet a jelen Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.
2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Fél illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel

rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban jelen Egyezményrel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Felek belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Felek illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy jelen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről jelen Egyezmény nem rendelkezik.
4. A Szerződő Felek illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

24. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Felek illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó, a Szerződő Felek belső jogszabályi rendelkezéseinek végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezményrel. Az információcserét az 1. cikk nem korlátozza.
2. A Szerződő Félnek az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek a félnek a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják, beleértve Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében a Felülvizsgálati Tanács (Board of Review) döntéseit is. Az információ nem hozható nyilvánosságra semmilyen harmadik államnak vagy joghatóságnak, semmilyen célból.
3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Felet arra köteleznék, hogy:
 - a) az egyik vagy a másik Szerződő Fél jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;
 - b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Fél jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
 - c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.
4. Ha az egyik Szerződő Fél a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Fél saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha e másik félnek az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Fél számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.
5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Fél számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

25. Cikk

Kormányzati képviseletek tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a kormányzati képviseletek, beleértve a konzuli képviseletek tagjait, a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

26. Cikk**Hatálybalépés**

1. Mindegyik Szerződő Fél értesíti a másikat írásban arról, hogy ezen Egyezmény hatálybalépéséhez a jogszabályaikban megkövetelt eljárásnak eleget tettek. Ez az Egyezmény az értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba.
2. Ezen Egyezmény rendelkezései ezt követően alkalmazandók:
 - a) Hongkong Különleges Közigazgatási Területen:
a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adója tekintetében ezen Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év április 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adómegállapítási évben;
 - b) Magyarországon:
 - (i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
 - (ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

27. Cikk**Felmondás**

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Fél fel nem mondja. Jelen Egyezményt bármelyik Szerződő Fél felmondhatja bármelyik naptári év vége előtt legalább hat hónappal a másik félnek a felmondásról szóló írásbeli értesítés adásával.

Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a) Hongkong Különleges Közigazgatási Területen:
Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adója tekintetében az értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év április 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adómegállapítási évben;
- b) Magyarországon:
 - (i) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
 - (ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

ENNEK HITELEŰL az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt az Egyezményt aláírták.

KÉSZÜLT két példányban Budapesten, 2010. május hó 12. napján angol nyelven.

a Magyar Köztársaság Kormánya
névében

Hongkongnak,
a Kínai Népköztársaság
Különleges Közigazgatási Területének
névében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS HONGKONGNAK, A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI TERÜLETÉNEK KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN BUDAPESTEN, 2010. MÁJUS 12-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNYHEZ

A Magyar Köztársaság Kormánya és Hongkongnak, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya Budapesten, 2010. május 12-én aláírt, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményben foglaltakon túlmenően az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. A 3. cikk 2. bekezdése tekintetében:
Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében a bírság vagy kamat magában foglal bármilyen, a Hongkong Különleges Közigazgatási Terület adójához mulasztás és azzal pótoltt és „kiegészítő adó” címén az Inland Revenue Ordinance 82A szakasza alapján hozzáadott összeget.
2. A 17. cikk tekintetében:
Hongkong Különleges Közigazgatási Terület esetében a cikk hatálya alá tartozik a Mandatory Provident Fund Schemes.
3. A 24. cikk tekintetében:
Megállapítást nyert, hogy:
 - a) információcserére csak kifejezett kérés vétele esetén kerülhet sor;
 - b) a cikk nem hoz létre kötelezettséget automatikus vagy spontán információcserére a Szerződő Felek között;
 - c) a Szerződő Felek biztosítják az átadott személyes adatoknak az Egyezmény és hazai joguk szerinti védelmét. A Szerződő Felek a személyes adatok kezelése tekintetében követni fogják az Egyezmény információcsere bizalmasságára és használatára vonatkozó rendelkezéseit. Csak olyan személyes adatokat adnak át egymásnak, amelyek előreláthatóan lényegesek és alkalmasak a 24. cikkben meghatározott célok megvalósítására és az átvett adatokat csak az Egyezmény végrehajtásához szükséges ideig kezelik. A Szerződő Felek biztosítják az adatkezelés törvényszerűségének elkülönült hatóság általi ellenőrzését. Az adatalanyok továbbá az Egyezmény rendelkezéseivel és a vonatkozó hazai joggal összhangban:
 - (i) joga van a róla kezelt adatokról információt kérni,
 - (ii) joga van a jogellenesen kezelt adatok törlését és a pontatlanul kezelt adatok helyesbítését kezdeményezni, és
 - (iii) joga van az adatok kezeléséhez kapcsolódó jogok sérelme esetén független hatóság általi jogorvoslathoz.
4. Jelen Egyezmény semmilyen módon nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak.

ENNEK HITELÉÜL az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Jegyzőkönyvet aláírták.
KÉSZÜLT két példányban Budapesten, 2010. május hó 12. napján angol nyelven.

a Magyar Köztársaság Kormánya
nevében

Hongkongnak
a Kínai Népköztársaság
Különleges Közigazgatási Területének
nevében

(aláírások)”

- 4. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 26. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertetett válasát követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
 - (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2010. évi CXXX. törvény a jogalkotásról*

Az Országgyűlés
az Alkotmány 7/A. § (4) bekezdésében foglaltak végrehajtására,
a jogállamiság követelményeinek a jogalkotás során történő magas szintű érvényesítése érdekében,
a jogalkotó által kitűzött szabályozási célokat hatékonyan szolgáló, megalapozott jogszabályok kidolgozásának elősegítésére,
továbbá
annak érdekében, hogy a jog megismerhetőségének feltételei összhangban álljanak a XXI. század adta lehetőségekkel,
a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET *ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK*

- 1. §** (1) E törvény hatálya
- a jogszabályokra, valamint
 - a normatív határozatra és normatív utasításra (a továbbiakban együtt: közjogi szervezetszabályozó eszköz) terjed ki.
- (2) E törvény rendelkezéseit
- a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabályokra a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvényben,
 - a rendkívüli állapot, szükségállapot, veszélyhelyzet, megelőző védelmi helyzet és az Alkotmány 19/E. §-a szerinti eset idején kiadható jogszabályra a honvédelemről szóló törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- (3) Az Alkotmányra és annak módosítására e törvény rendelkezéseit – a IV. Fejezet és a VII. Fejezet kivételével – nem kell alkalmazni.
- (4) E törvénynek a jogszabályokra vonatkozó rendelkezéseit – a 3–6. §, a 13. §, a 16. §, a 18–20. § és a 26. § (1) bekezdése kivételével – a közjogi szervezetszabályozó eszközre is megfelelően alkalmazni kell.

II. FEJEZET *A JOGALKOTÁS ALAPVETŐ KÖVETELMÉNYEI*

- 2. §** (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.
- (2) Jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.
- (3) A jogszabály hatálybalépésének időpontját úgy kell megállapítani, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a jogszabály alkalmazására való felkészülésre.
- (4) A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály
- megfeleljen az Alkotmányból eredő tartalmi és formai követelményeknek,
 - illeszkedjen a jogrendszer egységébe,
 - megfeleljen a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek és
 - megfeleljen a jogalkotás szakmai követelményeinek.
- 3. §** Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. A jogszabályban nem ismételhető meg olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alkotmány alapján nem lehet ellentétes.
- 4. §** Ha egy tárgykört törvény szabályoz, törvényben kell rendezni az alapvető jogintézményeket és a szabályozási cél megvalósulásával összefüggő lényeges garanciákat.

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. november 22-i ülésnapján fogadta el.

- 5. §** (1) A jogszabály alkotására adott felhatalmazásban meg kell határozni a felhatalmazás jogosultját, tárgyát és kereteit. Ha a miniszeri rendelet esetében a felhatalmazásban adott jogalkotási jogosultság nem önálló, a felhatalmazásban az egyetértési jog jogosultját is meg kell jelölni. Miniszeri rendelet kiadására adott felhatalmazásban a felhatalmazás jogosultját feladatkör szerint kell megjelölni.
- (2) A felhatalmazás jogosultja a jogi szabályozásra másnak további felhatalmazást nem adhat.
- (3) A szabályozás tárgykörébe tartozó alapvető jogintézmények, jogok és kötelezettségek alapvető szabályainak megállapítására, a jogszabály egészének végrehajtására, valamint olyan tárgykör szabályozására, amit a felhatalmazást adó jogszabály nem szabályoz, nem lehet felhatalmazást adni.
- (4) A felhatalmazás jogosultja a jogszabályt köteles megalkotni, feltéve, hogy a felhatalmazást adó jogszabályból kifejezetten más nem következik.

III. FEJEZET

A JOGSZABÁLY HATÁLYA ÉS MÓDOSÍTÁSA

1. A jogszabály területi és személyi hatálya

- 6. §** (1) A jogszabály területi hatálya a Magyar Köztársaság területére, az önkormányzati rendelet területi hatálya a helyi önkormányzat közigazgatási területére terjed ki.
- (2) A jogszabály személyi hatálya
- a) a Magyar Köztársaság területén a természetes és jogi személyekre, a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre, valamint a Magyar Köztársaság területén kívül a magyar állampolgároknak,
- b) önkormányzati rendelet esetében az önkormányzat közigazgatási területén a természetes és jogi személyekre, valamint a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre terjed ki.
- (3) A jogszabály területi, illetve személyi hatályát a jogszabályban akkor kell kifejezetten meghatározni, ha az az (1)–(2) bekezdéstől eltérő területre, illetve személyi körre terjed ki.

2. A jogszabály időbeli hatálya, módosítása és hatályon kívül helyezése

- 7. §** (1) A jogszabályban meg kell határozni a hatálybalépésének napját, amely a jogszabály kihirdetését követő valamely nap lehet.
- (2) Ha a szabályozás célja másként nem érhető el, a jogszabály hatálybalépésének napja a kihirdetés napja is lehet, ebben az esetben a hatálybalépés időpontját órában kell meghatározni, mely nem előzheti meg a kihirdetés időpontját.
- (3) Ha a hatálybalépés naptári napja nem határozható meg, a hatálybalépés valamely jövőbeli feltétel bekövetkeztének időpontjához is köthető.
- (4) Ha a szabályozás célja másként nem érhető el, törvény rendelkezhet úgy, hogy a hatálybalépéséről külön törvény rendelkezik.
- (5) A jogszabály egyes rendelkezéseinek hatálybalépésére különböző – a jogszabály hatálybalépését követő – időpontokat is meg lehet állapítani.
- (6) A végrehajtási jogszabály a felhatalmazást tartalmazó jogszabály kihirdetésével egyidejűleg vagy azt követően, a felhatalmazó rendelkezés hatálybalépését megelőzően kihirdethető. A végrehajtási jogszabályt, jogszabályi rendelkezést a felhatalmazást adó jogszabály azon rendelkezésével egyidejűleg kell hatályba léptetni, amelynek a végrehajtására irányul, kivéve, ha a felhatalmazó rendelkezés a végrehajtási jogszabály kiadását nem teszi kötelezővé.
- (7) A jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés – a (2) bekezdésben meghatározott eset kivételével – a hatálybalépése napjának kezdetén lép hatályba.
- 8. §** (1) A hatályos jogszabályi rendelkezést a jogalkotói hatáskörrel rendelkező szerv jogszabály megalkotásával, a módosítani kívánt jogszabályi rendelkezést tételesen megjelölő, a módosítást kimondó jogszabályi rendelkezéssel módosíthatja.
- (2) Nem lehet módosítani a jogszabály megjelölését, a rendelet bevezető részét, a hatályba lépett jogszabályi rendelkezés hatálybaléptető rendelkezését, valamint jogszabállyal – a fordítási hiba kivételével – a jogszabályban kihirdetett nemzetközi szerződés, a nemzetközi szerződéshez fűzött fenntartás, kifogás és nyilatkozat szövegét.

- 9. §** (1) Nem hatályos jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés nem módosítható vagy helyezhető hatályon kívül.
(2) Ha a szabályozás célja másként nem érhető el, a jogalkotói hatáskörrel rendelkező szerv jogszabályban rendelkezhet úgy, hogy a kihirdetett, de még hatályba nem lépett jogszabályi rendelkezés a kihirdetett szövegtől eltérő szöveggel lép hatályba, vagy a kihirdetett, de még hatályba nem lépett jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés nem lép hatályba.
- 10. §** (1) A hatályos jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés hatályát veszti
a) ha a hatályon kívül helyezendő jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést tételesen megjelölő, a hatályon kívül helyezést kimondó jogszabályi rendelkezés hatályon kívül helyezi,
b) ha a módosítandó jogszabályi rendelkezést tételesen megjelölő, annak helyébe lépését kimondó jogszabályi rendelkezés módosítja,
c) a 12. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint, vagy
d) ha azt az Alkotmánybíróság megsemmisíti.
(2) A hatályos jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést az (1) bekezdés a) pontja szerint – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a hatályon kívül helyezni kívánt jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés megalkotására hatáskörrel rendelkező szerv helyezheti hatályon kívül.
(3) Hatályon kívül helyezhető
a) törvényben kormányrendelet, a Kormány tagjának rendelete a miniszterelnök miniszterelnök-helyettest kijelölő rendelete kivételével és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének rendelete,
b) kormányrendeletben – ha kormányrendelet adott felhatalmazást, vagy ha a törvényben adott felhatalmazás hatályát veszttette és a tárgykör szabályozására új felhatalmazó rendelkezést nem alkottak – a miniszterelnök miniszterelnök-helyettest kijelölő rendelete kivételével a Kormány tagjának rendelete.
(4) A Kormány rendeletével hatályon kívül helyezheti azon kormányrendeleteket, amelyek módosítására vagy hatályon kívül helyezésére – a felhatalmazás hatályvesztése miatt – már nincs felhatalmazása.
(5) A Kormány tagja rendeletével hatályon kívül helyezheti a feladatkörébe tartozó azon miniszteri rendeleteket, miniszterelnöki rendeleteket, amelyeket felhatalmazás nélkül alkottak meg, vagy amelyek módosítására vagy hatályon kívül helyezésére – a felhatalmazás hatályvesztése miatt – már nincs felhatalmazása.
(6) A hatályvesztés időpontjának meghatározása esetén rögzíteni kell a hatályvesztés naptári napját, vagy azt valamely jövőbeli feltétel bekövetkeztének időpontjához kell kötni. Ha a szabályozás célja másként nem érhető el, a hatályvesztés időpontja órában is meghatározható.
(7) A hatályvesztés napjának meghatározása esetén a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a nap kezdetén veszti hatályát.
(8) Az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés – ha az Alkotmánybíróság a határozatában eltérően nem rendelkezik – a nap kezdetén veszti hatályát.
- 11. §** Ha jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés hatálybalépésére vagy hatályvesztésére valamely jövőbeli feltétel bekövetkeztekor kerül sor, a feltétel bekövetkezéséről a bekövetkezés naptári napjának megjelölésével határozatot kell közzétenni, kivéve, ha a jogszabály hatálybalépése valamely más jogszabály hatálybalépéséhez kötődik. A jogszabálynak rendelkeznie kell arról, hogy a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételére mely feladatkörrel rendelkező miniszter köteles. Önkormányzati rendelet esetén a határozatot a jegyző az önkormányzati rendelet kihirdetésére vonatkozó rendelkezések szerint teszi közzé.
- 12. §** (1) A módosító rendelkezés és hatályon kívül helyező rendelkezés a hatálybalépéssel, vagy ha a módosító, illetve a hatályon kívül helyező rendelkezés a módosítást, illetve hatályon kívül helyezést meghatározott időponthoz vagy jövőbeli feltételhez köti, ennek az időpontnak vagy jövőbeli feltételnek a bekövetkezésével végrehajtottá válik.
(2) A jogszabály (1) bekezdés szerint végrehajtottá vált rendelkezése a végrehajtottá válást követő napon hatályát veszti.
- 13. §** (1) A felhatalmazó rendelkezés hatályon kívül helyezése esetén – kivéve, ha egyidejűleg a tárgykör szabályozására azonos tartalommal új felhatalmazó rendelkezést alkottak – a hatályon kívül helyezésről rendelkező jogszabályban intézkedni kell a végrehajtási jogszabály hatályon kívül helyezéséről vagy a végrehajtási jogszabály azon rendelkezésének a hatályon kívül helyezéséről, amely a felhatalmazás végrehajtására irányul.
(2) Ha a jogszabály minden rendelkezése végrehajtottá vált, rendelkezni kell annak hatályon kívül helyezéséről.

- 14. §** (1) A módosító jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés hatályon kívül helyezése vagy 12. § (2) bekezdése szerinti hatályvesztése nem érinti az általa módosított jogszabályi rendelkezés hatályát.
- (2) Jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés hatályon kívül helyezése vagy 12. § (2) bekezdése szerinti hatályvesztése nem eredményezi a korábban általa hatályon kívül helyezett jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés újbóli hatálybalépését.

3. A szabályozási átmenet

- 15. §** (1) A jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatálybalépését követően
- a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint
 - b) megkezdett eljárási cselekményekre
- kell alkalmazni.
- (2) A jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatálya alatt
- a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint
 - b) megkezdett eljárási cselekményekre
- a jogszabályi rendelkezés hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

IV. FEJEZET

A JOGSZABÁLYOK ELŐKÉSZÍTÉSE

4. A jogszabály szakmai tartalmának és jogrendszerbe illeszkedésének biztosítása

- 16. §** (1) A jogszabály előkészítőjének feladata – a 2. § (4) bekezdésében foglalt követelmények figyelembevételével – a jogszabály szakmai tartalmának kialakítása.
- (2) A 2. § (4) bekezdésében foglalt követelmények érvényesítéséről a kormányzati jogszabály-előkészítő tevékenység során a Kormány az igazságügyért felelős miniszter útján gondoskodik. E követelmények érvényre juttatása érdekében a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter
- a) a törvény és a kormányrendelet tervezetét az igazságügyért felelős miniszterrel egyetértésben terjeszti a Kormány elé,
 - b) a miniszteri rendeletet az igazságügyért felelős miniszter véleményének kikérését követően adja ki.
- (3) Ha a miniszteri rendelet tervezetével az igazságügyért felelős miniszter alkotmányossági vagy európai uniós jogi szempontból nem ért egyet, a vitás kérdésben a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter közös előterjesztése alapján a Kormány dönt.

5. Előzetes hatásvizsgálat

- 17. §** (1) A jogszabály előkészítője – a jogszabály feltételezett hatásaihoz igazodó részletességű – előzetes hatásvizsgálat elvégzésével felméri a szabályozás várható következményeit. Az előzetes hatásvizsgálat eredményéről a Kormány által előterjesztendő törvényjavaslat, illetve kormányrendelet esetén a Kormányt, önkormányzati rendelet esetén a helyi önkormányzat képviselő-testületét tájékoztatni kell. Miniszteri rendelet rendelkezhet úgy, hogy az általa meghatározott esetben a közjogi szervezetszabályozó eszköz előkészítője előzetes hatásvizsgálatot végez.
- (2) A hatásvizsgálat során vizsgálni kell
- a) a tervezett jogszabály valamennyi jelentősnek ítélt hatását, különösen
 - aa) társadalmi, gazdasági, költségvetési hatásait,
 - ab) környezeti és egészségi következményeit,
 - ac) adminisztratív terheket befolyásoló hatásait, valamint
 - b) a jogszabály megalkotásának szükségességét, a jogalkotás elmaradásának várható következményeit, és
 - c) a jogszabály alkalmazásához szükséges személyi, szervezeti, tárgyi és pénzügyi feltételeket.

6. Indokolási kötelezettség

- 18. §** (1) A jogszabály tervezetéhez a jogszabály előkészítője indokolást csatol, amelyben bemutatja azokat a társadalmi, gazdasági, szakmai okokat és célokat, amelyek a javasolt szabályozást szükségessé teszik, továbbá ismerteti a jogi szabályozás várható hatásait.
- (2) A jogszabály tervezetének indokolásában tájékoztatást kell adni a javasolt szabályozás és az európai uniós jogból eredő kötelezettségek összhangjáról, valamint a 20. § szerinti egyeztetési kötelezettségről.

7. A jogszabálytervezetek véleményezése

- 19. §** (1) Ha törvény valamely állami, helyi önkormányzati vagy más szervezet számára kifejezetten jogot biztosít arra, hogy a jogállását vagy a feladatkörét érintő jogszabályok tervezeteit véleményezhesse, a jogszabály előkészítője köteles gondoskodni arról, hogy az érintett szerv e jogával élhessen.
- (2) A jogszabály előkészítője a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló törvényben meghatározottak szerint gondoskodik arról, hogy a jogszabály tervezete megismerhető és véleményezhető legyen.
- (3) A kormányzati jogszabály-előkészítő tevékenység során készített jogszabálytervezetek véleményezésére a Kormány ügyrendje további rendelkezéseket állapíthat meg.

8. A jogszabálytervezetek egyeztetése az Európai Unió intézményeivel és tagállamaival

- 20. §** (1) Ha az Európai Unió alapját képező szerződések vagy valamely uniós jogi aktus rendelkezései alapján a jogszabály tervezetét az Európai Unió egyes intézményeinek és tagállamainak, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államnak előzetesen bejelentésre vagy egyéb véleményezésre (a továbbiakban együtt: előzetes bejelentés) meg kell küldeni, az előzetes bejelentést a Kormány által rendeletben meghatározott eljárásban kell lefolytatni.
- (2) Ha az előzetes bejelentési kötelezettség alá tartozó jogszabály tervezetét nem miniszter terjesztette elő a jogalkotónak, az előterjesztő a Kormány rendeletében kijelölt miniszternél kezdeményezi az előzetes bejelentési eljárás lefolytatását. A Kormány rendeletében kijelölt miniszter a kezdeményezésről tájékoztatja a jogszabály tárgya szerint feladatkörrel rendelkező minisztert és az igazságügyért felelős minisztert.
- (3) Ha a nem a Kormány által előterjesztett törvényjavaslatot előzetes bejelentésre meg kell küldeni, és a (2) bekezdés szerint az előzetes bejelentési eljárás lefolytatását nem kezdeményezték, a jogszabály tárgya szerint feladatkörrel rendelkező miniszter, illetve az igazságügyért felelős miniszter – az előterjesztő és a másik miniszter egyidejű tájékoztatása mellett – a Kormány rendeletében kijelölt miniszternél kezdeményezi az előzetes bejelentési eljárás lefolytatását. A Kormány rendeletében kijelölt miniszter az előzetes bejelentési eljárás eredményéről haladéktalanul tájékoztatja az előterjesztőt, a jogszabály tárgya szerint feladatkörrel rendelkező minisztert és az igazságügyért felelős minisztert.
- (4) Ha a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendelete tervezetét előzetes bejelentésre meg kell küldeni az Európai Központi Banknak, a megküldésről a Magyar Nemzeti Bank elnöke gondoskodik.
- (5) Ha a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének rendelete tervezetét meg kell küldeni előzetes bejelentésre, a megküldésről a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke gondoskodik.
- (6) Az előzetes bejelentési kötelezettség alá tartozó jogszabály az előzetes bejelentési eljárás befejezését követően alkotható meg.

V. FEJEZET

A JOGRENDSZER FOLYAMATOS FELÜLVIZSGÁLATA

9. Utólagos hatásvizsgálat

- 21. §** (1) A miniszter folyamatosan figyelemmel kíséri a feladatkörébe tartozó jogszabályok hatályosulását, és szükség szerint lefolytatja a jogszabályok – a 17. § (2) bekezdésében meghatározott szempontok szerinti – utólagos hatásvizsgálatát, ennek során összeveti a szabályozás megalkotása idején várt hatásokat a tényleges hatásokkal.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti hatásvizsgálat lefolytatásáról az általa alkotott rendelet esetén a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke, az önkormányzati rendelet esetén a jegyző gondoskodik.

10. A jogszabályok tartalmi felülvizsgálata

- 22. §** (1) A jogalkalmazás és az utólagos hatásvizsgálat tapasztalatait is figyelembe véve a miniszter gondoskodik arról, hogy a tárgykört érintő új jogi szabályozás vagy módosítás megalkotása során, ennek hiányában e célból kiadott jogszabály keretében
- a) az elavult, szükségtelenné vált,
 - b) a jogrendszer egységébe nem illeszkedő,
 - c) a szabályozási cél sérelme nélkül egyszerűsíthető, a jogszabály címzettjei számára gyorsabb, kevésbé költséges eljárásokat eredményező szabályozással felváltható,
 - d) a normatív tartalom nélküli, tartalmilag kiüresedett vagy egyébként alkalmazhatatlan, vagy
 - e) az indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű szabályozást megvalósító,
- a feladatkörébe tartozó jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezésére, illetve megfelelő módosítására kerüljön sor.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti felülvizsgálat lefolytatásáról az általa alkotott rendelet esetén a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke, az önkormányzati rendelet esetén a jegyző gondoskodik.

VI. FEJEZET

KÖZJOGI SZERVEZETSZABÁLYOZÓ ESZKÖZÖK

- 23. §** (1) Az Országgyűlés, a Kormány, a helyi önkormányzat képviselő-testülete, a testületi központi államigazgatási szerv és az Alkotmányban megjelölt más testületi szerv normatív határozatban szabályozza az általa irányított szervek, valamint saját tevékenységét, működését és szervezetét, továbbá saját cselekvési programját.
- (2) A miniszterelnök, a központi államigazgatási szerv vezetője, a nemzetbiztonsági szolgálat vezetője és az Alkotmányban megjelölt egyszemélyi vagy egyszemélyi vezetés alatt álló szerv vezetője a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek tevékenységét, működését és szervezetét szabályozó, a szerv állományába tartozó személyekre nézve kötelező normatív utasítást adhat ki.
- 24. §** (1) A közjogi szervezetszabályozó eszköz jogszabállyal nem lehet ellentétes. A közjogi szervezetszabályozó eszközben jogszabály rendelkezése nem ismételhető meg.
- (2) A közjogi szervezetszabályozó eszközökre vonatkozó rendelkezések nem érintik a kibocsátásukra jogosultak – más jogszabályon alapuló – egyedi határozat meghozatalára vagy egyedi utasítás adására vonatkozó jogát.
- (3) Állami szerv vagy köztestület tevékenységét és működését szabályozó – törvény alapján kiadható – más jogi eszköz jogszabállyal és közjogi szervezetszabályozó eszközzel nem lehet ellentétes.

VII. FEJEZET

A KIHIRDETÉS, A KÖZZÉTÉTEL ÉS A NEMZETI JOGSZABÁLYTÁR

11. A Magyar Köztársaság hivatalos lapja

- 25. §** (1) A Magyar Köztársaság hivatalos lapja a Magyar Közlöny. A Magyar Közlönyt a kormányzati portálon történő elektronikus dokumentumként való közzététellel kell kiadni, melynek szövegét hitelesnek kell tekinteni.
- (2) Jogszabálynak a módosított, illetve a hatályukat veszített rendelkezéseivel egységes szerkezetbe foglalt szövege (a továbbiakban: egységes szerkezetű szöveg) a Magyar Közlönyben nem tehető közzé.

12. A jogszabályok kihirdetése

- 26. §** (1) A jogszabályokat az önkormányzati rendelet kivételével a Magyar Közlönyben kell kihirdetni.
- (2) A minősített adatot nem tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszközt – a helyi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata kivételével – a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.
- (3) A Kormány rendeletét – a Kormány döntését követően haladéktalanul – a miniszterelnök írja alá, akit e tekintetben az általa rendeletben erre kijelölt miniszterelnök-helyettes helyettesíthet.
- (4) A Kormány tagja rendelet kiadásában (aláírásában) nem helyettesíthető.

- (5) A köztársasági elnök által aláírt törvénynek, a Magyar Nemzeti Bank elnöke rendeletének, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnöke rendeletének és a (3)–(4) bekezdés szerint aláírt rendeletnek a Magyar Közlönyben való kihirdetéséről – a kézhezvételt követően haladéktalanul – a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter gondoskodik.
- (6) A helyi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata kivételével a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzétételéről – az arra jogosult általi aláírását követően – a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter a kézhezvételt követően haladéktalanul gondoskodik.
- (7) Az önkormányzati rendelet kihirdetésének és a helyi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata közzétételének szabályait a helyi önkormányzatokról szóló törvény állapítja meg.

13. A jogszabályok megjelölése a kihirdetés során

- 27. §**
- (1) A törvény megjelölése annak kihirdetése során magában foglalja a törvény kihirdetésének évét, sorszámát, a törvény elnevezést és a törvény címét.
 - (2) Törvény kivételével a jogszabály megjelölése annak kihirdetése során magában foglalja a jogszabály megalkotójának megjelölését, a sorszámát, a kihirdetésének napját, a jogszabály elnevezését és címét.

14. Helyesbítés

- 28. §**
- (1) Ha a jogszabály Magyar Közlönyben megjelent szövege eltér a jogszabály aláírt szövegétől, a jogszabály aláírója – törvény esetén a köztársasági elnök vagy az Országgyűlés elnöke – a jogszabály hatálybalépését megelőzően, de legkésőbb a kihirdetést követő hatodik munkanapig kezdeményezi az eltérés helyesbítését (a továbbiakban: helyesbítés).
 - (2) A helyesbítésre a jogszabály hatálybalépését megelőzően, de legkésőbb a kihirdetést követő tizedik munkanapon kerülhet sor, ha az (1) bekezdés szerinti eltérést a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter megállapítja.
 - (3) A helyesbítést a Magyar Közlönyben kell közzétenni. A közzétételről a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter a kezdeményezést követően haladéktalanul gondoskodik.

15. Nemzeti Jogszabálytár

- 29. §**
- A Nemzeti Jogszabálytár a kormányzati portálon, elektronikus közszolgáltatásként működő, bárki számára térítésmentesen hozzáférhető, egységes szerkezetű szövegeket tartalmazó elektronikus jogszabálygyűjtemény.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. Felhatalmazó rendelkezések

- 30. §**
- (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg
 - a) az előzetes bejelentési eljárás rendjét,
 - b) az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében szükséges jogszabály-előkészítési feladatok teljesítésének részletes szabályait, valamint
 - c) a jogszabály és közjogi szervezetszabályozó eszköz Nemzeti Jogszabálytárban való közzétételének és a Nemzeti Jogszabálytár működtetésének részletes szabályait.
 - (2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben határozza meg a jogszabályszerkesztés részletes szabályait.
 - (3) Felhatalmazást kap a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter, hogy rendeletben határozza meg az előzetes és az utólagos hatásvizsgálat részletes szabályait.

- (4) Felhatalmazást kap a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter, hogy az igazságügyért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben határozza meg
- a) a jogszabály kihirdetés során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelölésének, valamint
 - b) a Magyar Közlöny kiadásának részletes szabályait.

- 31. §** (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy
- a) – ha arra kormányrendelet adott felhatalmazást, vagy ha a törvényben arra adott felhatalmazás hatályát veszítette és a tárgykör szabályozására új felhatalmazó rendelkezést nem alkottak – a Kormány tagjának rendeletét,
 - b) azon kormányrendeletet, amely módosítására vagy hatályon kívül helyezésére – a felhatalmazás hatályvesztése miatt – már nincs felhatalmazása hatályon kívül helyezze.
- (2) Felhatalmazást kap a Kormány tagja, hogy rendeletével hatályon kívül helyezze a feladatkörébe tartozó azon miniszteri, illetve miniszterelnöki rendeletet,
- a) amelyet felhatalmazás nélkül alkottak meg, vagy
 - b) amely módosítására vagy hatályon kívül helyezésére – a felhatalmazás hatályvesztése miatt – nincs felhatalmazása.

17. Hatálybalépés

- 32. §** (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2011. január 1-jén lép hatályba.
(2) A 29. §, 47. § és a 48. § (2) bekezdése 2012. január 1-jén lép hatályba.

18. Átmeneti rendelkezések

- 33. §** (1) E törvény II–IV. Fejezetét, VI. Fejezetét, valamint 25–28. §-át az e törvény hatálybalépését követően kihirdetett jogszabályok és közzétett közjogi szervezetszabályozó eszközök tekintetében kell alkalmazni. A 12. § rendelkezéseit e törvény tekintetében is alkalmazni kell.
- (2) Az e törvény hatálybalépését megelőzően kiadott együttes rendeletek módosítására és hatályon kívül helyezésére – az 5. § (1) bekezdése szerint – felhatalmazással rendelkező miniszter az egyetértési jog jogosultjának egyetértésével jogosult.
- 34. §** (1) Ahol jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény szerinti állami irányítás egyéb jogi eszköze az „állami irányítás egyéb jogi eszköze” kifejezést tartalmazza, – ha a jogszabály eltérően nem rendelkezik – azon közjogi szervezetszabályozó eszközt is érteni kell.
- (2) A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény
- a) 46. § (1) bekezdése alapján meghozott határozat e törvény szerinti normatív határozatnak,
 - b) 49. § (1) bekezdése alapján kiadott utasítás e törvény szerinti normatív utasításnak minősül.
- (3) Ez a törvény nem érinti a hatálybalépése előtt kiadott statisztikai közlemények hatályát. Ahol jogszabály a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény alapján kiadott statisztikai közleményre utal, azon a Központi Statisztikai Hivatal felett felügyeletet gyakorló miniszternek a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény 26. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az adott tárgykörben kiadott rendeletét is érteni kell, ha a jogszabályból más nem következik.

19. Módosító rendelkezések

- 35. §** (1) A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 16. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:
- „(4) Ha az önkormányzati rendelet kihirdetett szövege eltér az önkormányzati rendelet aláírt szövegétől, a polgármester vagy a jegyző kezdeményezi az eltérés helyesbítését. Az önkormányzati rendelet a hatálybalépését megelőzően, de legkésőbb a kihirdetést követő tizedik munkanapon helyesbíthető. Az eltérés megállapítása esetén a helyesbítés megjelentetéséről a jegyző az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon gondoskodik.

(5) A képviselő-testület normatív határozatát a (2) és (3) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával közzé kell tenni.”

- (2) A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 65/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A közgyűlés feladatkörében, nem felhatalmazás alapján alkotott rendelete végrehajtása érdekében felhatalmazást adhat a kerületi képviselő-testületnek rendeletalkotásra. A kerületi képviselő-testület rendelete nem lehet ellentétes a közgyűlés rendeletével.”

36. § A statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény 26. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Felhatalmazást kap a KSH felett felügyeletet gyakorló miniszter, hogy

- a) a kötelező statisztikai fogalmakat, módszereket, osztályozásokat, névjegyzékeket és számjeleket rendeletben szabályozza, és
b) rendeletében statisztikai közleményt hatályon kívül helyezzen.”

37. § (1) Az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény (a továbbiakban: Einfotv.) 12. §-át megelőző alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Egyes jogi aktusok nyilvánossága”

- (2) Az Einfotv. 12. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A Magyar Közlöny kiadása során a Magyar Közlöny felelős szerkesztője az elektronikus dokumentumot minősített elektronikus aláírásával és olyan szolgáltató által kiadott időbélyegzővel látja el, amely e szolgáltatást minősített szolgáltatóként nyújtja. A Magyar Közlöny és a mellékleteként megjelenő külön sorozatának egyes lapszámain a megjelenés dátumát fel kell tüntetni, amely nem lehet korábbi, mint az időbélyegzőben szereplő naptári nap.”
- (3) Az Einfotv. 12. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A Magyar Közlöny a jogalkotásról szóló törvényben meghatározottak mellett tartalmazza
a) az Alkotmánybíróság azon határozatait és végzéseit, amelyeknek a Magyar Közlönyben való közzétételét az Alkotmánybíróság elrendelte,
b) a jogegységi határozatokat,
c) az Országos Választási Bizottság állásfoglalásait,
d) a minősített adatot tartalmazó, valamint az érintetteknek közvetlenül megküldött határozatok kivételével az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány, a miniszterelnök és az Országos Választási Bizottság nem normatív határozatait, és
e) a miniszterek azon nem normatív határozatait, amelyeknek hivatalos lapban való közzétételét jogszabály elrendeli.”
- (4) Az Einfotv. 12. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) A Magyar Közlöny oldalhű másolata papíron, illetve digitális adathordozón is terjeszthető.”
- (5) Az Einfotv. 12/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A Hivatalos Értesítő a jogalkotásról szóló törvényben meghatározottak mellett tartalmazza azokat a közleményeket, amelyeknek a Magyar Közlönyben, illetve más hivatalos lapban való közzétételét jogszabály elrendeli vagy a közzététel kezdeményezésére jogszabály által feljogosított személy kezdeményezi.”
- (6) Az Einfotv. 12/A. § (4) bekezdésében az „A (3) bekezdést a 12. § (3) bekezdésében és a 12/A. § (2) bekezdésében meghatározott” szövegrész helyébe az „Az (1) bekezdést a 12. § (3) bekezdésében meghatározott” szöveg lép.
- (7) Az Einfotv. 13. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott hivatalos lapban jogszabály, közjogi szervezetszabályozó eszköz és olyan közlemény tehető közzé,
a) amely megjelent a Magyar Közlönyben,
b) amelynek az (1) bekezdésben meghatározott hivatalos lapban történő megjelenését jogszabály elrendeli, vagy
c) amely a minisztérium, az autonóm államigazgatási szerv, a kormányhivatal, illetve a miniszter által irányított központi államigazgatási szerv munkája szempontjából fontos.”
- (8) Az Einfotv. 13. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Egy központi államigazgatási szerv az (1) bekezdés alapján több hivatalos lapot is kiadhat, ha azt ágazati jellege indokolja.”
- (9) Az Einfotv. 15. § (1) bekezdésében a „Kormány által rendeletben kijelölt szerv” szövegrész helyébe a „helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv” szöveg lép.

- (10) Az Einfotv. 22. § (2) bekezdés d) pontjában a „Tanáccsal egyetértésben” szövegrész helyébe a „Tanács véleményének kikérésével” szöveg lép.

38. § A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § A miniszterelnök rendeletben szabályozza a helyettesítés rendjét.”

39. § (1) A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény (a továbbiakban: Ütv.)

- a) 2. §-ában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközeiben” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszközben” szöveg,
- b) 3. § (1) bekezdés b) pontjában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközei” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszközök” szöveg,
- c) 5. § (2) bekezdés j) pontjában és 13/A. § (1) bekezdésében az „az állami irányítás egyéb jogi eszköze” szövegrészek helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszköz” szöveg,
- d) 13. § (1) bekezdésében az „az állami irányítás egyéb jogi eszközeire” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszközökre” szöveg,
- e) 13. § (2) bekezdés a) pontjában az „állami irányítás egyéb jogi eszköze” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszköz” szöveg,
- f) 13/A. § (2) bekezdésében az „az állami irányítás egyéb jogi eszközt” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszközt” szöveg lép.

(2) Az Ütv. a következő 29. §-sal egészül ki:

„29. § Ahol e törvény közjogi szervezetszabályozó eszközt említ, azon az állami irányítás egyéb jogi eszközét is érteni kell.”

40. § (1) Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.)

- a) 1. § b) és c) pontjában, 42. § (1) bekezdésében és 45. § (1) bekezdésében az „az állami irányítás egyéb jogi eszköze” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszköz” szöveg,
- b) 37. §-ában, 40. §-ában és 43. § (2) bekezdésében az „az állami irányítás egyéb jogi eszközének” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszköz” szöveg,
- c) 38. § (1) bekezdésében és 45. § (1) bekezdésében az „állami irányítás egyéb jogi eszközét” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszközt” szöveg,
- d) 39. §-ában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközével” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszközzel” szöveg,
- e) 40. §-ában, 41. §-ában, 43. § (1) bekezdésében és 44. §-ában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközét” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszközt” szöveg,
- f) 42. § (1) bekezdésében a „közzétételének napján” szövegrész helyébe a „közzétételét követő napon” szöveg,
- g) 43. § (1) bekezdésében a „közzététele napjától” szövegrész helyébe a „közzétételét követő naptól” szöveg,
- h) 43. § (2) bekezdésében a „közzététele előtt” szövegrész helyébe a „közzététele napján vagy azt megelőzően” szöveg,
- i) 43. § (3) bekezdésében az „állami irányítás egyéb jogi eszköze” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszköz” szöveg lép.

(2) Az Abtv. a következő 59. §-sal egészül ki:

„59. § Ahol e törvény közjogi szervezetszabályozó eszközt említ, azon az állami irányítás egyéb jogi eszközét is érteni kell.”

(3) A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 96. § c) pontjában az „állami irányítás egyéb jogi eszközei” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszközök” szöveg lép.

(4) Az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Obtv.) 22. § a) és b) pontjában és 25. §-ában az „az állami irányítás egyéb jogi eszköze” szövegrészek helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszköz” szöveg, 25. §-ában az „(állami irányítás egyéb jogi eszköze)” szövegrész helyébe a „(közjogi szervezetszabályozó eszköz)” szöveg lép.

- (5) Az Obtv. 29. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Ahol e törvény közjogi szervezetszabályozó eszközt említ, azon az állami irányítás egyéb jogi eszközét is érteni kell.”
- (6) A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 11. § (1) bekezdés c) pontjában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközei” szövegrész helyébe a „normatív utasítások” szöveg, 13. § (1) bekezdésében az „az állami irányítás egyéb jogi eszközei” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszközök” szöveg lép.
- (7) Az Nbtv. 13. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Az (1) bekezdés alkalmazásában a közjogi szervezetszabályozó eszköz alatt az állami irányítás egyéb jogi eszközét is érteni kell.”
- (8) A katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 28. § (2) bekezdés b) pontjában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközeinek” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszközöknek” szöveg lép.
- (9) A honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény (a továbbiakban: Hvt.) 52. § (1) bekezdés f) pontjában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközeivel” szövegrész helyébe a „normatív utasítással” szöveg, 70. § (2) bekezdésében és 101. § (3) bekezdés l) pontjában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközei” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszközök” szöveg, 109. § (1) bekezdésében a „Miniszteri utasításban (az állami irányítás egyéb jogi eszköze)” szövegrész helyébe a „Miniszteri normatív utasításban” szöveg lép.
- (10) A Hvt. 206. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Ahol e törvény közjogi szervezetszabályozó eszközt említ, azon az állami irányítás egyéb jogi eszközét is érteni kell.”

- 41. §**
- (1) A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 17. § (3) bekezdésében az „az állami irányítás egyéb jogi eszközének” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszköz” szöveg lép.
 - (2) A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény 3. § (2) bekezdés b) pontjában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközei” szövegrész helyébe a „normatív utasítás” szöveg lép.
 - (3) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 24. § a) pontjában az „az állami irányítás egyéb jogi eszközei, valamint” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszközök, valamint” szöveg, az „az állami irányítás egyéb jogi eszközei útján” szövegrész helyébe a „normatív utasítás kiadása útján” szöveg lép.
 - (4) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 14. § (1) bekezdés c) pontjában az „állami irányítás egyéb jogi eszközei” szövegrész helyébe a „közjogi szervezetszabályozó eszközök” szöveg lép.

- 42. §**
- A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 67. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(5) Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, hogy az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős miniszter és a környezetvédelemért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben meghatározza az 53/A. § (5) bekezdése szerinti nagyon mérgező termékek, illetve irtószerek körét.”

- 43. §**
- (1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 101. § (2) bekezdés a) pontjában a „miniszterrel együttesen, rendeletben” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben” szöveg lép.
 - (2) A Hvt. 16. § (3) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg, 207. § (5) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „, hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.

- 44. §**
- (1) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 112. § (5)–(7) és (10) bekezdésében a „miniszterrel” szövegrészek helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttes” szövegrészek helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
 - (2) Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 76. § (3), (4) és (6)–(8) bekezdésében a „miniszterrel” szövegrészek helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttes” szövegrészek helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.

- (3) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 11. § (10) bekezdésében a „miniszterrel egyetértésben, az érintett miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter és az érintett miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, a 81. § (5) bekezdésében a „miniszterrel egyetértésben, az érintett miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter, valamint az érintett miniszterek egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (4) A légi-, a vasúti és a víziközlékedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 22. § (2) bekezdésében a „kap a miniszter,” szövegrész helyébe a „kap a miniszter, hogy” szöveg, a „„ hogy a kizárólag” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott rendeletben állapítsa meg a kizárólag” szöveg, (3) bekezdésében a „honvédelemért felelős miniszter,” szövegrész helyébe a „honvédelemért felelős miniszter, hogy a miniszter,” szöveg, a „„ hogy a kizárólag” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott rendeletben állapítsa meg a kizárólag” szöveg lép.
- (5) A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 88. § (2) bekezdés 4. és 14. pontjában a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (6) A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény 23. § (3) bekezdés d) pontjában az „együttesen” szövegrész helyébe az „egyetértésben” szöveg lép.
- (7) Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény 20. § (7) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „„ hogy a felügyeleti” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott rendeletben állapítsa meg a felügyeleti” szöveg lép.
- (8) A Nemzeti Audiovizuális Archívumról szóló 2004. évi CXXXVII. törvény 18. §-ában a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „„ hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (9) A Tisza-völgy árvízi biztonságának növelését, valamint az érintett térség terület- és vidékfejlesztését szolgáló program (a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése) közérdekűségéről és megvalósításáról szóló 2004. évi LXVII. törvény 5. § (1) bekezdésében az „és az agrárpolitikáért felelős miniszter együttesen” szövegrész helyébe az „az agrárpolitikáért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben” szöveg, 24. § (2) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „„ hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (10) A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 57. § (2) bekezdésében a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (11) A sportról szóló 2004. évi I. törvény 79. § (4) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „„ hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (12) Az Európai Unió tagállamaival folytatott bünyügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény 101. §-ában a „miniszterrel” szövegrészek helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttesen, a legfőbb ügyéssel egyetértésben” szövegrész helyébe az „egyetértésével, a legfőbb ügyész véleményének kikérésével kiadott” szöveg lép.
- (13) A megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentéséről szóló 2010. évi CXVII. törvény 13. § (2) bekezdés a) pontjában a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével” szöveg, 13. § (2) bekezdés b) pontjában a „miniszterrel” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével” szöveg lép.
- (14) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 129. § (3) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, az „arra, hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg, (4) bekezdésében a „miniszter, az” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy az” szöveg, a „„ hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (15) A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 82. § (4) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „„ hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (16) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 182. § (5) bekezdésében a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével” szöveg lép.
- (17) A Wesselényi Miklós Ár- és Belvízvédelmi Kártalanítási Alapról szóló 2003. évi LVIII. törvény 10. § (6) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „„ hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (18) A bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény 51. §-ában a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „„ hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (19) A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 287. § (4) bekezdésében a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.

- (20) A büntetőeljárásban részt vevők, az igazságszolgáltatást segítők Védelmi Programjáról szóló 2001. évi LXXXV. törvény 40. § (2) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „, hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (21) A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény 29. § (1) bekezdésében a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, az „egyetértésben” szövegrész helyébe az „egyetértésével is” szöveg lép.
- (22) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 21. § c) pontjában az „együttesen” szövegrész helyébe az „egyetértésben” szöveg lép.
- (23) Az egészségügyi közvetítői eljárásról szóló 2000. évi CXVI. törvény 15. § (3) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „, hogy a közvetítői” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott rendeletben megállapítsa a közvetítői” szöveg lép.
- (24) A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény 16. § (1) bekezdésében a „miniszter, a vízgazdálkodásért felelős miniszter és a területrendezésért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „miniszter a vízgazdálkodásért felelős miniszter és a területrendezésért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendelettel” szöveg, 58. § (4) bekezdésében a „miniszter, valamint” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „miniszter, hogy” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben” szöveg lép.
- (25) A víziközlékedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 88. § (2) bekezdés r) pontjában a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, 88. § (3) és (8) bekezdésében a „miniszterrel együttesen,” szövegrészek helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (26) A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény 34. § (6) és (7) bekezdésében a „miniszter és” szövegrészek helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „miniszter, hogy” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben állapítsa meg” szöveg lép.
- (27) Az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló Megállapodáshoz történő csatlakozásról, a Megállapodás kihirdetéséről, valamint a Megállapodáshoz kapcsolódó egyes jogszabályok módosításáról szóló 1999. évi CXVII. törvény 14. §-ában a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, az „arra, hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (28) A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 167. § (2) bekezdésében a „szabályozásért és” szövegrész helyébe a „szabályozásért felelős miniszter, hogy” szöveg, a „, hogy együttes rendeletben a legfőbb ügyéssel egyetértésben” szövegrész helyébe az „egyetértésben kiadott rendeletben, a legfőbb ügyész véleményének kikérésével” szöveg, (3) bekezdésében a „miniszterrel” szövegrészek helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttesen” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (29) Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 49. § (4) bekezdés b) pontjában a „miniszterrel, a rendészetért felelős miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter és a rendészetért felelős miniszter egyetértésével” szöveg lép.
- (30) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 477. § (3) bekezdésében a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével” szöveg, 604. § (2) bekezdés f) és h) pontjában a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, c) pontjában a „miniszterrel és a rendészetért felelős miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter és a rendészetért felelős miniszter egyetértésével kiadott”, g) és l) pontjában a „miniszterekkel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszterek egyetértésével kiadott” szöveg, b), j) és n) pontjában a „miniszterrel és az államháztartásért felelős miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter és az államháztartásért felelős miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, m) pontjában a „miniszterrel és az adópolitikáért felelős miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter és az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, 604. § (3) bekezdésében a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, (4) bekezdés a) pontjában a „miniszterekkel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszterek egyetértésével” szöveg, (4) bekezdés b) pontjában a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével” szöveg, (6) bekezdésében a „miniszterrel” szövegrészek helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttesen, és a” szövegrész helyébe az „, a” szöveg, az „egyetértésben” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg, (7) bekezdésében a „miniszterrel” szövegrészek helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttesen” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (31) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezeti őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 30. § (7) bekezdésében a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.

- (32) A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 56/A. § (4) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „miniszter, hogy” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben részletes szabályokat állapítson meg” szöveg, (5) bekezdésében az „és a” szövegrész helyébe a „felelős miniszter, hogy a” szöveg, a „miniszter, hogy” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben állapítsa meg” szöveg lép.
- (33) A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 100. § (5) bekezdésében a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (34) Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. § (2) bekezdés q) pontjában az „együtt” szövegrész helyébe az „egyetértésben” szöveg lép.
- (35) A halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény 2. § (3) bekezdésében a „miniszterrel együtt” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, 38. § (2) bekezdés a) pontjában a „miniszterrel együtt” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével” szöveg, 56. § (2) bekezdésében a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, (3) bekezdésében a „miniszterrel együtt” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (36) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 8. § (2) bekezdésében a „miniszter, valamint” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „miniszter, hogy” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben szabályozza” szöveg lép.
- (37) A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény 29. § (1) bekezdésében az „és a honvédelemért felelős miniszter, hogy együttes” szövegrész helyébe a „, hogy a honvédelemért felelős miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, (4) bekezdésében a „kap a miniszter” szövegrész helyébe a „kap a miniszter, hogy” szöveg, a „, hogy együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (38) A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 11. § (3) bekezdésében a „miniszterrel (a továbbiakban: miniszter) együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter (a továbbiakban: miniszter) egyetértésével kiadott rendeletben” szöveg, 53. § (5) bekezdésében a „miniszterrel és az infrastruktúráért felelős miniszterrel együtt” szövegrész helyébe a „miniszter és a közlekedésért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben” szöveg, a „miniszterrel együtt határozza meg” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben határozza meg” szöveg, 85. § (3) és (5) bekezdésében a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, (4) bekezdésében a „miniszterrel” szövegrészek helyébe a „miniszter” szöveg, az „az infrastruktúráért” szövegrész helyébe az „a közlekedésért” szöveg, az „együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (39) A légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 39. § (2) bekezdésében, 41. § (2) bekezdésében, 53. § (7) és (8) bekezdésében, 74. § (1) bekezdés a), g), h), u) és z) pontjában, valamint 74. § (2) bekezdés f) pontjában az „együttesen” szövegrész helyébe az „egyetértésben” szöveg, 43. § (3) bekezdésében az „együttes rendeletben határozzák meg” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott rendeletben határozza meg” szöveg, 53. § (6) bekezdésében a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben” szöveg, 74. § (1) bekezdés i) pontjában az „együttesen –” szövegrész helyébe a „, valamint” szöveg, a „miniszter egyetértésével –” szövegrész helyébe a „miniszterrel egyetértésben” szöveg, 74. § (1) bekezdés m) pontjában az „is –” szövegrész helyébe az „– egyetértésben” szöveg, 74. § (2) bekezdés k) és l) pontjában a „miniszter az” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, az „együttesen, hogy” szövegrész helyébe az „egyetértésben” szöveg, 74. § (2) bekezdés g) pontjában az „együttesen” szövegrész helyébe az „is egyetértésben” szöveg lép.
- (40) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 45. § (8) bekezdés e) pontjában az „együttesen” szövegrész helyébe az „egyetértésben” szöveg lép.
- (41) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 89. § (3) bekezdésében a „miniszterekkel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszterek egyetértésével” szöveg, 110. § (9) bekezdés b) pontjában a „miniszterrel, valamint a közlekedésrendészetért felelős miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter és a közlekedésrendészetért felelős miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, 110. § (10) bekezdésében a „miniszterrel együttesen,” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, (15) bekezdésében a „miniszterekkel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszterek egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (42) A hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény 65. § d) pontjában a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (43) Az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 49. § (1) bekezdés b) pontjában a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.

- (44) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. § (5) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, a „miniszter, hogy” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott rendeletben állapítsa meg” szöveg lép.
- (45) A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 1993. évi XLIX. törvény 8. § (1) bekezdésében az „együttesen” szövegrész helyébe az „egyetértésben” szöveg, 48. § (1) bekezdésében a „rendeletben” szövegrész helyébe az „a szabályozásban érdekelt miniszterekkel egyetértésben kiadott rendeletben” szöveg lép.
- (46) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 38/C. § (3) bekezdés d) pontjában a „miniszterrel,” szövegrész helyébe a „miniszter,” szöveg, a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével” szöveg, 50/A. § (3) bekezdés b) pontjában az „együttes rendeletben szabályozzák” szövegrész helyébe az „a vízgazdálkodásért felelős miniszter és az elektronikus hírközlésért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben szabályozza” szöveg lép.
- (47) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (3) bekezdésében az „és az egészségügyért felelős miniszter, hogy együttes” szövegrész helyébe a „, hogy az egészségügyért felelős miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (48) Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64. § (3) bekezdésében a „jogcímenként” szövegrész helyébe a „jogcímenként – a költségvetésről szóló törvény felhatalmazása alapján –” szöveg, a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg, 64. § (4) bekezdésében a „különbözeteket” szövegrész helyébe a „különbözeteket – a költségvetésről szóló törvény felhatalmazása alapján –” szöveg, a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter” szöveg, az „együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg, 124. § (5) bekezdésében az „és az adópolitikáért felelős miniszter, hogy együttes” szövegrész helyébe a „, hogy az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (49) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 30/B. § (12) bekezdésében a „miniszter és” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, az „együttes” szövegrész helyébe az „egyetértésével kiadott” szöveg lép.
- (50) Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 15. § (5) bekezdésében a „miniszterrel együttes” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, (6)–(8) bekezdésében az „és az egészségügyért felelős miniszter, hogy” szövegrészek helyébe a „, hogy az egészségügyért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben szabályozza” szöveg lép.
- (51) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 46/B. § (2) bekezdésében az „és a miniszter, hogy az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben” szövegrész helyébe a „, hogy a miniszter és az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben szabályozza” szöveg, 48. § (3) bekezdés c) pontjában a „miniszter, a közlekedésrendészetért felelős miniszter és a környezetvédelemért felelős miniszter, hogy” szövegrész helyébe a „miniszter, hogy” szöveg, az „együttesen” szövegrész helyébe az „a közlekedésrendészetért felelős miniszter és a környezetvédelemért felelős miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, j) pontjában a „miniszterrel és az adópolitikáért felelős miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter és az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével” szöveg lép.
- (52) A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet 127. § (1) bekezdésében az „ügyessel” szövegrész helyébe az „ügyész véleményének kikérésével” szöveg, (2) és (4) bekezdésében a „miniszterrel együttesen,” szövegrészek helyébe a „miniszter egyetértésével kiadott” szöveg, (3) bekezdésében az „és a legfőbb ügyessel egyetértésben” szövegrész helyébe az „egyetértésben, a legfőbb ügyész véleményének kikérésével” szöveg lép.

- 45. §** (1) A géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi XXVII. törvény 34. § (6) bekezdésében a „, valamint a Magyar Tudományos Akadémiával egyetértésben” szövegrész helyébe az „egyetértésben, a Magyar Tudományos Akadémia véleményének kikérésével” szöveg lép.
- (2) Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény 13. § (7) bekezdésében a „Tanáccsal egyetértésben” szövegrész helyébe a „Tanács véleményének kikérésével” szöveg, 135. § (3) bekezdés b) pontjában a „vonatkozóan az OIT” szövegrész helyébe a „vonatkozóan az OIT véleményének kikérésével” szöveg, c) pontjában az „OIT egyetértésével” szövegrész helyébe az „OIT véleményének kikérésével” szöveg lép.
- (3) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 395. § (4) bekezdés a) pontjában az „Országos Igazságszolgáltatási Tanáccsal egyetértésben” szövegrész helyett az „Országos Igazságszolgáltatási Tanács véleményének kikérésével” szöveg lép.

- 46. §** (1) A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény 5. § (2) bekezdésében a „miniszterrel együtt – az OIT egyetértésével –” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével – az OIT véleményének kikérésével –

kiadott” szöveg, 139. § (1) bekezdésében és a (2) bekezdés a) pontjában az „az OIT egyetértésével” szövegrészek helyébe az „az OIT véleményének kikérésével” szöveg, 139. § (2) bekezdés a) pontjában az „együtt” szövegrész helyébe az „egyetértésben” szöveg lép.

- (2) A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 38. § (2) bekezdésében az „egyetértése” szövegrész helyébe a „véleményének kikérése” szöveg lép.
- (3) A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény 21. § (3) bekezdés a) pontjában a „miniszterrel együttesen” szövegrész helyébe a „miniszter egyetértésével” szöveg, az „ügyéssel egyetértésben” szövegrész helyébe az „ügyész véleményének kikérésével” szöveg lép.

20. Hatályon kívül helyező rendelkezések

- 47. §** A jogi iránymutatások hatályukat veszítik, illetve visszavontnak minősülnek.
- 48. §** (1) Hatályát veszti az Einfotv. 12/A. § (2) és (3) bekezdése, 13/A. §-a és 21. § (3) bekezdése.
(2) Hatályát veszti az Einfotv. 14. §-a.
- 49. §** Hatályát veszti az egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. évi LXXXII. törvény 6. § (2) bekezdése, 6. § (4) bekezdés b)–c) pontja, 6. § (10) és (11) bekezdése.
- 50. §** Hatályát veszti a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 37. § (6) bekezdése, valamint a 17. § (4) bekezdésében az „irányelvek és elvi állásfoglalások,” szövegrész.
- 51. §** Hatályát veszti a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény 14. § (1) bekezdésében az „(a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 57–60. §-a)” szövegrész.
- 52. §** Hatályát veszti
1. a légi-, a vasúti és a víziközeledési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény 22. § (2) bekezdésében az „együttes rendeletben állapítsák meg” szövegrész, 22. § (3) bekezdésében az „– a miniszterrel egyetértésben – együttes rendeletben állapítsák meg” szövegrész,
 2. az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény 20. § (7) bekezdésében az „együttes rendeletben állapítsa meg” szövegrész,
 3. az egészségügyi közvetítői eljárásról szóló 2000. évi CXVI. törvény 15. § (3) bekezdésében az „együttes rendeletben megállapítsa” szövegrész,
 4. a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény 16. § (1) bekezdésében az „együttes rendelettel” szövegrész, 58. § (4) bekezdésében az „együttes rendelettel” szövegrész,
 5. a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény 34. § (6) és (7) bekezdésében az „együttes rendeletben állapítsa meg” szövegrészek,
 6. a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 56/A. § (4) bekezdésében a „részletes szabályokat együttes rendeletben állapítson meg” szövegrész, (5) bekezdésében az „együttes rendeletben állapítsa meg” szövegrész,
 7. a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 8. § (2) bekezdésében az „együttes rendeletben állapítsák meg” szövegrész,
 8. a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 342. § (6) bekezdése,
 9. a légiközeledésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 74. § (1) bekezdés m) pontjában az „együttes,” szövegrész,
 10. a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. § (5) bekezdésében az „együttes rendeletben állapítsa meg” szövegrész,
 11. a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 50/A. § (3) bekezdés b) pontjában az „a vízgazdálkodásért felelős miniszter és az elektronikus hírközlésért felelős miniszter arra,” szövegrész,
 12. az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 15. § (6)–(8) bekezdésében az „együttes rendeletben szabályozza” szövegrészek és

13. a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 46/B. § (2) bekezdésében az „együttes rendeletben szabályozza” szövegrész.

53. § Hatályát veszti

1. a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény kiegészítéséről szóló 1991. évi LIX. törvény,
2. a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás kihirdetéséről szóló 1994. évi I. törvény 5. §-a,
3. a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 221. § (3) bekezdése,
4. a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 107. § (1) bekezdés b) pontja,
5. a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény módosításáról szóló 2007. évi XV. törvény 18. § (5) bekezdése és
6. az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény módosításáról szóló 2008. évi XXV. törvény 8. § (2) és (3) bekezdése.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2010. évi CXXXI. törvény a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről*

Az Alkotmány azon rendelkezésével összhangban, miszerint a Kormány a feladatának ellátása során együttműködik az érdekelt társadalmi szervezetekkel, továbbá annak előmozdítása érdekében, hogy a jó kormányzás keretében a társadalom legszélesebb rétegei kapcsolódhassanak be a jogszabályok előkészítésébe, elősegítve ezzel a közjó érdekében a jogi szabályozás sokoldalú megalapozását, ezzel pedig a jogszabályok minőségének és végrehajthatóságának javítását, amelyek együtt a jó állam elengedhetetlen feltételei, a jogalkotásról szóló törvénnyel összhangban az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET *ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK*

1. A törvény hatálya

- 1. §**
- (1) E törvény hatálya a miniszterek által előkészített jogszabálytervezetek természetes személyek, valamint nem állami és nem önkormányzati szervek, szervezetek által történő véleményezésére terjed ki (a továbbiakban: társadalmi egyeztetés). E törvény hatálya kiterjed a miniszterek által előkészített jogszabálytervezetek megalapozását szolgáló szabályozási koncepciókra is (a továbbiakban: koncepció).
 - (2) E törvény rendelkezései nem érintik az egyéb jogszabályokban, illetve közbiztonsági szervezetszabályozó eszközökben meghatározott véleményezési és egyeztetési jogosultságokat.
 - (3) E törvény hatálya nem terjed ki a rendkívüli állapot, a szükségállapot, a veszélyhelyzet, a megelőző védelmi helyzet és az Alkotmány 19/E. §-a szerinti eset idején az Alkotmány szerint kiadható jogszabályok előkészítésére.

2. Alapelvek

- 2. §**
- (1) A társadalmi egyeztetés során biztosítani kell, hogy a véleményezési folyamatban a véleményeknek – különös tekintettel a hátrányos helyzetű, társadalmi-gazdasági szempontból marginalizált csoportok véleményére – a lehető legszélesebb köre jelenjen meg.

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. november 22-i ülésnapján fogadta el.

- (2) A jogszabályok előkészítése során biztosítani kell az egyeztetések átláthatóságát, azok minél teljesebb körű nyilvánosságát.
- (3) A társadalmi egyeztetés során az abban részt vevők kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.

II. FEJEZET

A JOGALKOTÁS TERVEZÉSE

3. A Kormány jogalkotási terve

- 3. §** A Kormány jogalkotási tervét – a nemzetközi kötelezettségvállalásokra, az európai uniós kötelezettségekkel való összhang megteremtésére vonatkozó követelményekre, az Országgyűlés és az Alkotmánybíróság döntéseire, valamint a kormányprogram célkitűzéseire figyelemmel, a felelősök megjelölésével –, az Országgyűlés rendes ülésszakaihoz igazodóan, határozattal állapítja meg.

4. A miniszter jogalkotási tájékoztatója

- 4. §** A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter közzéteszi az erre kijelölt honlapon (a továbbiakban: honlap) a Kormány jogalkotási tervezési időszakára vonatkozó jogalkotási tájékoztatóját. A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter jogalkotási tájékoztatója tartalmazza az általa előkészítendő jogszabálytervezetek címét, a szabályozás rövid tartalmi összefoglalását és a jogszabálytervezet közzétételének tervezett időpontját. A közzétett miniszteri jogalkotási tájékoztatók a közzétételtől számított egy évig nem távolíthatók el a honlapról.

III. FEJEZET

A TÁRSADALMI EGYEZTETÉS

5. A társadalmi egyeztetésre vonatkozó közös szabályok

- 5. §**
- (1) Társadalmi egyeztetésre kell bocsátani
 - a) a törvény,
 - b) a kormányrendelet,
 - c) a miniszteri rendelettervezetét és indokolását (a továbbiakban együtt: tervezet).
 - (2) A tervezet társadalmi egyeztetésre bocsátását megelőzően a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter döntése alapján társadalmi egyeztetésre lehet bocsátani a tervezet koncepcióját is.
 - (3) Nem kell társadalmi egyeztetésre bocsátani
 - a) a fizetési kötelezettségekről,
 - b) az állami támogatásokról,
 - c) a költségvetésről, a költségvetés végrehajtásáról,
 - d) az európai uniós, illetve nemzetközi forrásokból nyújtott támogatásokról,
 - e) a nemzetközi szerződés kihirdetéséről, valamint
 - f) a szervezet és intézmény alapításáról,szóló jogszabályok tervezeteit.
 - (4) Nem bocsátható társadalmi egyeztetésre a tervezet, koncepció, ha az egyeztetés a Magyar Köztársaság különösen fontos honvédelmi, nemzetbiztonsági, pénzügyi, külügyi, természetvédelmi, környezetvédelmi vagy örökségvédelmi érdekeinek védelmét veszélyeztetné.
 - (5) Nem kell társadalmi egyeztetésre bocsátani a jogszabály tervezetét, ha annak sürgős elfogadásához kiemelkedő közérdek fűződik.
- 6. §**
- (1) A társadalmi egyeztetésre bocsátásért, annak lefolytatásáért és a beérkezett vélemények feldolgozásáért a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter tartozik felelősséggel.
 - (2) Ha a közzétett törvénytervezet más törvény szakaszai több mint egyötödének módosítására irányul, a módosítani kívánt hatályos törvényszöveget a honlapon a tervezett módosításokkal egységes szerkezetben, a tervezett módosításokat külön is megjelölve kell közzétenni.

6. A társadalmi egyeztetés formái

- 7. §** (1) A társadalmi egyeztetés formái a következők:
- a honlapon megadott elérhetőségen keresztül biztosított véleményezés (a továbbiakban: általános egyeztetés), és
 - a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter által bevont személyek, intézmények és szervezetek által történő közvetlen véleményezés (a továbbiakban: közvetlen egyeztetés).
- (2) A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter az (1) bekezdésben meghatározott egyeztetési formákon kívül más formákat is igénybe vehet az egyeztetés lefolytatásához.

7. Általános egyeztetés

- 8. §** (1) Társadalmi egyeztetés keretében általános egyeztetés tartása minden esetben kötelező.
- (2) Az 5. §-ban meghatározottak alapján közzé kell tenni a honlapon a társadalmi egyeztetésre bocsátott tervezetet, koncepciót.
- (3) A tervezettel együtt közzé kell tenni a jogalkotásról szóló törvényben meghatározott előzetes hatásvizsgálat összefoglalóját.
- (4) E törvény 5. § (5) bekezdése alapján a társadalmi egyeztetésre nem bocsátott tervezeteket is közzé kell tenni a honlapon.
- 9. §** (1) A honlapon megadott elektronikus levélcímen keresztül bárki véleményt nyilváníthat a társadalmi egyeztetésre bocsátás céljából közzétett tervezetről, koncepcióról. A vélemények beérkezéséről visszaigazolást kell küldeni.
- (2) A névtelenül beérkezett véleményeket azok figyelembevétele nélkül törölni kell.
- (3) A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter a beérkezett véleményeket, a véleményező nevét és elektronikus levélcímét – visszaigazolás küldése, a 11. § szerint elkészítendő összefoglaló és a véleményezők listájának közzététele, valamint a 12. §-ban meghatározott utólagos véleményezés céljából – legkésőbb a véleményezett jogszabály hatálybalépésétől számított másfél évig kezeli. Amennyiben a véleményezett jogszabály nem lép hatályba, a véleményező nevét és elektronikus levélcímét legkésőbb a vélemény beérkezését követő egy éven belül törölni kell.
- (4) A véleményező adatainak kezeléséhez szükséges hozzájárulást a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben foglalt vélelem szerint a jelen paragrafus (2) bekezdésében foglalt adatkezelések tekintetében megadottnak kell tekinteni. E tényre és a véleményező adatait érintő adatkezelés szabályaira a vélemény megadása előtt a véleményező figyelmét megfelelően fel kell hívni.
- (5) A közzétett tervezeteket a közzétételtől számított egy évig nem lehet a honlapról eltávolítani.
- 10. §** (1) A tervezetet a kormányzati szervekkel való egyeztetésre bocsátással egyidejűleg úgy kell közzétenni, hogy a tervezet céljához és hatálybalépéséhez igazodóan megfelelő idő álljon rendelkezésre a tervezet érdemi megítéléséhez és a vélemények kifejtéséhez, továbbá a jogszabály előkészítőjének arra, hogy a beérkezett véleményeket, javaslatokat érdemben mérlegelhesse.
- (2) A véleményezési határidő megegyezik a kormányzati szervekkel való egyeztetésre bocsátás során megállapított határidővel, kivételes esetben a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter ettől eltérő időtartamot is meghatározhat.
- 11. §** (1) A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter mérlegeli a beérkezett véleményeket és azokról, valamint az elutasított vélemények esetében az elutasítás indokairól tipizált összefoglalót készít, amelyet a honlapon a véleményezők listájával együtt közzétesz. A jogszabály előkészítéséért felelős minisztert egyedi válaszadási kötelezettség nem terheli.
- (2) Az (1) bekezdés alapján elkészítendő összefoglalót törvény esetén az Országgyűléshez történő benyújtást, kormányrendelet és miniszteri rendelet esetén a kihirdetést követően kell közzétenni.
- (3) A közzétett törvénytervezethez beérkezett véleményeket a törvényjavaslatot tárgyaló országgyűlési bizottság kérésére a bizottság részére hozzáférhetővé kell tenni.
- 12. §** (1) A honlapon legalább hatvan napon keresztül megfelelő elérhetőséget kell biztosítani
- a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter döntése alapján a jogalkotásról szóló törvényben meghatározott utólagos hatásvizsgálattal egyidejűleg, valamint

- b) a hatálybalépést követően
 - ba) törvény esetében szükség szerint, de legalább egy év elteltével,
 - bb) kormányrendelet és miniszteri rendelet esetében a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter döntése alapján
 arra, hogy a jogszabály hatályosulásával kapcsolatos észrevételeket, problémákat, valamint a jogszabály módosítására vonatkozó javaslatokat bárki jelezhesse a jogszabály előkészítőjének.
- (2) A jogszabályok hatályosulásával kapcsolatos vélemények megtételének lehetőségéről – kivéve az utólagos hatásvizsgálattal egyidejűleg történő véleményezést – elektronikus úton értesíteni kell mindazokat, akik a jogszabálytervezet előzetes egyeztetése során véleményt nyilvánítottak.
- (3) A jogszabályok hatályosulásával kapcsolatos vélemények esetében a 9. § és 11. § rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni.

8. Közvetlen egyeztetés

- 13. §**
- (1) A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter stratégiai partnerségi megállapodásokat alakít ki. A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter e megállapodások révén szoros együttműködést alakíthat ki azon szervezetekkel, amelyek készek a kölcsönös együttműködésre, és amelyek az adott jogterületek szabályozásának előkészítésében széles társadalmi érdeket jelenítenek meg vagy az adott jogterületen tudományos tevékenységet végeznek (a továbbiakban: stratégiai partner).
 - (2) Stratégiai partnerség alakítható ki különösen
 - a) a civil szervezetekkel,
 - b) egyházakkal,
 - c) szakmai, tudományos szervezetekkel,
 - d) országos kisebbségi önkormányzatokkal,
 - e) érdek-képviselői szervezetekkel,
 - f) köztisztviselőkkel, valamint
 - g) a felsőoktatási intézmények képviselőivel.
 - (3) Az együttműködés feltételeit és kereteit a stratégiai partner és a miniszter között határozott idejű, de legkésőbb a Kormány megbízatásának megszűnéséig tartó megállapodásban kell rögzíteni.
 - (4) A megállapodásban rögzíteni kell különösen
 - a) az együttműködés célját,
 - b) azokat a tárgyköröket, amelyekkel kapcsolatos jogszabályok előkészítésében együttműködnek,
 - c) a kapcsolattartás módját,
 - d) a véleményalkotáshoz szükséges információkhoz való hozzáférés szabályait,
 - e) a megállapodás időtartamát.
 - (5) A megállapodást a honlapon mindenki számára hozzáférhetővé kell tenni.
 - (6) A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter stratégiai partneri megállapodást alakít ki azokkal az egyházakkal, amelyekkel korábban az együttműködés kereteit a Kormány jogszabályban vagy közjogi szervezetszabályozó aktusban meghatározta.
- 14. §**
- (1) A stratégiai partner kötelessége, hogy a közvetlen egyeztetés során az adott jogterülettel foglalkozó, stratégiai partnerséggel nem rendelkező szervezetek véleményét is megjelenítse.
 - (2) A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter a stratégiai partnereken kívül mást is bevonhat az érintett tervezet közvetlen egyeztetésébe, illetve kérelemre lehetőséget biztosíthat meghatározott jogszabály véleményezésében való részvételre.
 - (3) A közvetlen egyeztetés során a stratégiai partner által írásban megtett véleményeket a törvényjavaslatot tárgyaló országgyűlési bizottság kérésére a bizottság részére hozzáférhetővé kell tenni.
- 15. §**
- (1) A személyes részvétellel történő egyeztetés tartása esetén, a tárgyalás előtt a felkészüléshez szükséges, megfelelő időben kell értesíteni a feleket a találkozó időpontjáról.
 - (2) A személyes részvétellel történő egyeztetésről összefoglalót kell készíteni, amelyet a honlapon közzé kell tenni. Az összefoglalónak tartalmaznia kell a stratégiai partner által képviselt indokolt álláspontokat.

IV. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

- 16. §** (1) E törvény a (2) bekezdésben foglalt kivétellel 2011. január 1-jén lép hatályba.
(2) A 17. § (1) bekezdése 2011. július 1-jén lép hatályba.
- 17. §** (1) A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény a következő 103/B. §-sal egészül ki:
„103/B. § Felhatalmazást kap a helyi önkormányzat képviselő-testülete, hogy a helyi sajátosságoknak megfelelően az általa megalkotott rendeletek előkészítésében való társadalmi részvétel szabályait rendeletben állapítsa meg.”
(2) A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény a következő 103/C. §-sal egészül ki:
„103/C. § (1) A 102. § (2) bekezdés alkalmazásában azokat a szervezeteket kell országos önkormányzati érdekképviselői szervezeteknek tekinteni, amelyek közül
a) a megyei önkormányzatok érdekképviselőt ellátó szövetségnek legalább 13 tagja megyei önkormányzat,
b) a megyei jogú városok érdekképviselőt ellátó szövetségnek legalább 15 tagja megyei jogú város önkormányzata,
c) a fővárosi és a fővárosi kerületi önkormányzatok érdekképviselőt ellátó szövetségnek egyik tagja a főváros önkormányzata, továbbá tagja legalább 15 fővárosi kerület önkormányzata,
d) a körzetközponti szerepet betöltő helyi önkormányzatok érdekképviselőt ellátó szövetségnek tagja az ilyen szerepet betöltő helyi önkormányzatok legalább 2/3 része, továbbá
e) minden más olyan önkormányzati érdekképviselői szervezet (szövetség), amelynek tagja legalább 800 helyi önkormányzat, és legalább 11 területi (megyei) szervezetük működik.
(2) Az (1) bekezdésben foglalt arányszámok számításánál egy helyi önkormányzatot csak egy érdekszövetség tagjaként lehet figyelembe venni.”
- 18. §** Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg az e törvényben foglalt jogszabálytervezetek és koncepciók elektronikus úton történő közzétételének és véleményezésének részletszabályait.
- 19. §** E törvény hatálybalépésével hatályát veszti
a) az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény 9–10. §-a, és az azt megelőző alcím,
b) a lobbitevékenységről szóló 2006. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Ltv.),
c) a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 5. § (2) bekezdés f) pontja,
d) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 25. § (2) bekezdése, és
e) az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 5. § (3) bekezdés j) pontja.
- 20. §** (1) A lobbista és a lobbitevékenységgel érintett közhatalmi döntést hozó szerv az Ltv. szerinti, 2010. utolsó negyedévére vonatkozó tájékoztatót 2011. január 31-ig juttatja el a nyilvántartást vezető szervnek.
(2) A nyilvántartást vezető szerv 2011. február 15-ig közzéteszi az (1) bekezdés szerinti tájékoztatót. Az így közzétett tájékoztatónak 2014. január 1-jéig elérhetőnek kell maradnia.
(3) A nyilvántartást vezető szerv az Ltv. szerinti nyilvántartást e törvény hatálybalépésével egyidejűleg lezárja, a folyamatban lévő nyilvántartásba vételi és törlési eljárást pedig megszünteti. Az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő bírságolási eljárást le kell folytatni. A nyilvántartásban foglalt adatokat a nyilvántartást vezető szerv 2014. január 1-jén törli.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2010. évi CXXXII. törvény**a Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén Rómában, 2009. szeptember 15. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén Rómában, 2009. szeptember 15. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A SAN MARINO KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT
A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN**

A Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság, a továbbiakban a „Szerződő Államok” attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén és a tágabb együttműködés keretében a két állam közötti gazdasági kapcsolatok szabályozott fejlődését erősítsék, az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. cikk**Személyi hatály**

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. cikk**Az egyezmény hatálya alá tartozó adók**

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.
2. Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.
3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezményt alkalmazni kell, még akkor is, ha ezeket adólevonás útján szedik be:
 - a) San Marino esetében:

az általános jövedelemadó, amelyet kivetnek

 - (i) természetes személyekre;
 - (ii) jogi személyekre és egyéni vállalkozókra

(a továbbiakban: „san marino-i adó”)
 - b) Magyarország esetében:
 - (i) a személyi jövedelemadó;
 - (ii) a társasági adó;

(a továbbiakban: „magyar adó”).
4. Az Egyezményt alkalmazni kell minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet ezen Egyezmény aláírásának napja után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást az adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. november 22-i ülésnapján fogadta el.

3. cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
 - a) a „San Marino” kifejezés a San Marino Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a San Marino Köztársaság területét jelenti;
 - b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - c) az „egyk Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezések, a szövegösszefüggésnek megfelelően, Magyarországot vagy San Marinót jelentik;
 - d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;
 - e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;
 - f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
 - g) az „egyk Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
 - h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű által végzett bármely szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;
 - i) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;
 - (ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;
 - j) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) San Marino esetében a Pénzügyminisztériumot;
 - (ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás és más önálló jellegű tevékenység végzését.
2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban az adott időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer, ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyk Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.
2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
 - a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
 - b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
 - c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
 - d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében egy személy, amely más mint egy természetes személy, mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.
2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:
 - a) az üzletvezetés helyét,
 - b) a fióktelepet;
 - c) az irodát;
 - d) a gyártelepet;
 - e) a műhelyt; és
 - f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más helyet.
3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálat telephelyet keletkeztet, de csak ha 12 hónapnál tovább tart.
4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:
 - a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
 - b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;
 - c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
 - d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
 - e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
 - f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.
5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.
6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.
7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. cikk

Ingatlan vagyonból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos

berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.
3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.
4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részekeségei közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.
5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.
6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.
7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. cikk

Hajózás és légiforgalom

1. Az a nyereség, amely hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.
2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban lévőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője fekszik, vagy ilyen hazai kikötő hiányában abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemben tartója belföldi illetőségű.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben
 - a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
 - b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással

megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:
 - a) az osztalék bruttó összegének 0 százalékát, ha a hasznhúzó egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25 százalékos közvetlen részesedéssel bír;
 - b) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a hasznhúzó egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjében kevesebb mint 25 százalékos közvetlen részesedése van;
 - c) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden más esetben.A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját. E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.
3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan más társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.
4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.
2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
4. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.
2. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a szoftvert, a filmalkotást és a rádió- vagy televízió közvetítésre szolgáló felvételeket, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
4. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítése révén elért nyereség, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlanvagyonból ered, ebben a másik Államban megadóztatható.
3. Az e cikk 2. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből származó nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.
4. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók és légi járművek, vagy az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.
5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

1. A 15., 17., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható,

kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:
 - a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és
 - b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és
 - c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.
3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajót vagy légi járművet üzemeltető vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

15. cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetések, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 7. és 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.
3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet jelentős részben ennek az államnak vagy a másik államnak a forrásaiból támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján végzik. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

17. cikk

Nyugdíjak

1. A nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak abban az államban adóztatható.
2. Tekintet nélkül e cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam ennek az államnak egy kötelező nyugdíjrendszere alapján fizet, csak abban az államban adóztatható.

18. cikk

Közszolgálat

1. a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, kivéve a nyugdíjat, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet természetes személynek, az ezen államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

- b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgáltatást ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:
- (i) ennek az államnak az állampolgára; vagy
 - (ii) nem kizárólag a szolgáltatás teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.
2. Az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgáltatástért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 14., 15. és 16. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

19. cikk

Tanárok, oktatók és kutatók

1. Az a tanár, oktató vagy kutató, aki az egyik Szerződő Államot meglátogatja, attól az időponttól számított két évet meg nem haladó időszakra, amikor először látogatja meg ezt a Szerződő Államot kizárólag az ebben a Szerződő Államban lévő egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutató intézetben vagy más felsőoktatási intézményben tanítás vagy kutatás vagy felsőfokú tanulmány folytatása céljából, és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, tanulmányért vagy kutatásért kapott díjazás után.
2. Ennek a cikknek az előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet a tanár, az oktató vagy a kutató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsődlegesen egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

20. cikk

Tanulók és ipari és kereskedelmi tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, gyakornokok vagy ipari és kereskedelmi tanulók kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelemen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

22. cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható a másik Szerződő Államban, az elsőként említett állam a 2. és 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.
2. Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók a másik Szerződő Államban, az elsőként említett állam lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az ebben a másik államban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az ebből a másik államból származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.
3. Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a fennmaradó jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmére, ha a másik Szerződő Állam az Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva az ilyen jövedelmet mentesíti az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10. cikk 2. bekezdésének rendelkezéseit alkalmazza.

23. cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.
2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek egyik Szerződő Államban sem vethetők olyan adóztatásnak vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az adott állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.
4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 4. bekezdésének vagy a 12. cikk 4. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.
5. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
6. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

24. cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 23. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.
2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.
3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.
4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

25. cikk**Információcsere**

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.
2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.
3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:
 - a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;
 - b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
 - c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértene a közrendet.
4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerezési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.
5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzügyi intézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

26. cikk**Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai**

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

27. cikk**Az egyezmény alkalmazása különleges esetekben**

Ez az Egyezmény nem értelmezhető úgy, hogy megakadályozza az egyik Szerződő Államot abban, hogy az adó kijátszásának vagy az adó elkerülésének megakadályozásáról szóló hazai jogszabályt alkalmazza.

Ha az előző rendelkezés kettős adóztatáshoz vezet, az illetékes hatóságok a 24. cikk 3. bekezdése szerint konzultálnak egymással arról, hogy hogyan lehet a kettős adóztatást elkerülni.

28. cikk**Hatálybalépés**

Ez az Egyezmény a mindkét Szerződő Állam által diplomáciai úton adott, a megerősítéshez szükséges hazai eljárásuk teljesítéséről szóló értesítések közül a későbbinek a napján lép hatályba. Az Egyezmény rendelkezései alkalmazandók:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;
- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

29. cikk**Felmondás**

Ez az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton felmondhatja az Egyezményt – a hatálybalépésétől számított 5 évnél nem korábban –, a felmondásról szóló értesítésnek a naptári év vége előtt legalább hat hónappal történő adásával. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;
- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az e célból kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Rómában 2009. szeptember 15. napján magyar, olasz és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében

a San Marino Köztársaság nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A SAN MARINO KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI,
A JÖVEDELEMAADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYEZMÉNYHEZ**

A Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság közötti, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény mai napon történő aláírásakor a következő kiegészítő, az Egyezmény szerves részét képező rendelkezésekben állapodtak meg.

Megállapodás jött létre arról, hogy

1. Az Egyezmény rendelkezései nem akadályozzák meg az Európai Közösség és San Marino Köztársaság közötti Megállapodás alkalmazását, amely a Brüsszelben, 2004. december 7-én aláírt, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezéseket biztosít.
2. A 3. cikk 1. bekezdésének e) pontja tekintetében San Marinó-ban a trust-ot jogi személyként kezelik az adózás szempontjából abban az esetben és csak olyan terjedelemben, amilyenben az ilyen trust alanya a san marinó-i jövedelemadónak.
3. Az Egyezmény alkalmazásában a „tényleges üzletvezetés helye” az a hely, ahol a vállalkozás vezérigazgatója és más felső vezetők a vállalkozás egésze napi munkájának irányítására vonatkozóan a tevékenységüket rendszeresen végzik. Amennyiben a tényleges üzletvezetés helyét ezen az alapon nem lehetett meghatározni, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.
4. Az 5. cikk 2. bekezdése tekintetében a „telephely” kifejezés magában foglalhatja a szervert.
5. A 8. cikk tekintetében a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja:
 - a) a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek személyzet nélküli bérléséből származó nyereséget;
 - b) a konténerek használatából vagy bérléséből származó nyereséget, amennyiben ez a nyereség eseti és másodlagos jellegű a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó egyéb nyereség tekintetében.
6. A 25. cikk tekintetében:

Ha ennek az Egyezménynek alapján a belső jognak megfelelően személyes adatok cseréjére kerül sor, az egyes Szerződő Államokban a hatályos jogszabályoknak alávetve az alábbi kiegészítő rendelkezéseket kell alkalmazni:

 - a) Az adatfogadó hatóság ezen adatokat csak a megjelölt célra használhatja fel és az adatszolgáltató hatóság által előírt feltételeknek megfelelően.

- b) Az adatfogadó hatóság kérésre köteles az adatszolgáltató hatóságot értesíteni az átadott adatok felhasználásáról és azok által elért eredményekről.
 - c) Személyes adatok csak a felelős hatóságok részére szolgáltatathatók. Egyéb hatóságnak való átengedésük csak az adatszolgáltató hatóság előzetes engedélyével lehetséges.
 - d) Az adatszolgáltató hatóság biztosítani köteles, hogy az átadandó adatok pontosak, és hogy szükségesek és arányosak azzal a céllal, amelyre átadásra kerülnek. Tiszteletben kell tartani minden, az alkalmazandó belső jog által előírt adatszolgáltatási tilalmat. Ha kiderül, hogy pontatlan, illetve olyan adatok kerültek átadásra, amelyeket nem kellett volna átadni, erről a fogadó hatóságot késedelem nélkül értesíteni kell. A fogadó hatóság köteles az ilyen adatokat késedelem nélkül kijavítani vagy törölni.
 - e) Kérelemre az érintett személyt informálni kell a vele kapcsolatban átadott adatokról, és a felhasználásról, amelyre az ilyen adatokat át kell adni. Ezt az információt nem kötelező szolgáltatni, ha összességében kiderül, hogy a visszatartásához fűződő közérdek erősebb, mint az érintett személy abbéli érdeke, hogy azt megkapja. Minden egyéb tekintetben az érintett személynek azt a jogát, hogy a rá vonatkozó létező adatokról tájékoztatást kapjon annak a Szerződő Államnak a belső joga szabályozza, amelynek a fennhatósága alá tartozó területen az információszolgáltatásra irányuló kérelem benyújtásra került.
 - f) Az adatfogadó hatóság saját törvényeinek megfelelően visel felelősséget bármely olyan személy vonatkozásában, aki jogtalanul szenved kárt az ebben az Egyezményben foglalt adatcsere alapján való adatszolgáltatás eredményeként. A kárt szenvedett személy tekintetében a fogadó hatóság nem hozhatja fel mentességére védekezőként azt, hogy a kárt az adatszolgáltató hatóság okozta.
 - g) Ahol az adatszolgáltató hatóság belső joga különös rendelkezéseket tartalmaz az átadott személyes adatok törlésére vonatkozóan, ez a hatóság ennek megfelelően tájékoztatja az adatfogadó hatóságot. Ezekre a jogi rendelkezésekre tekintet nélkül, az átadott személyes adatokat törlik, amint többé nem szükségesek arra a célra, amire átadásra kerültek.
 - h) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hivatalos nyilvántartást vezetni a személyes adatok átadásáról és fogadásáról.
 - i) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hatékony intézkedéseket hozni az átadott személyes adatok védelmére az illetéktelen hozzáféréssel, megváltoztatással és nyilvánosságra hozatallal szemben.
7. Magyarország kinyilvánítja, hogy a jelen Megállapodás nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak.
Ennek hiteléül az e célból kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Jegyzőkönyvet aláírták.
Készült két példányban, Rómában 2009. szeptember 15. napján magyar, olasz és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében

a San Marino Köztársaság nevében

(aláírások)

**CONVENTION
BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE REPUBLIC OF SAN MARINO FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Republic of Hungary and the Republic of San Marino, hereunder the „Contracting States”, wishing to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and to strengthen the disciplined development of economic relations between the two States in the framework of greater cooperation, have agreed the following:

**Article 1
PERSONS COVERED**

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2**TAXES COVERED**

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply, even if collected through a withholding tax, are:
 - a) in the case of San Marino:
the general income tax which is levied:
 - (i) on individuals;
 - (ii) on bodies corporate and proprietorships
(hereunder referred to as „San Marino tax”);
 - b) in the case of Hungary:
 - (i) the personal income tax;
 - (ii) the corporate tax;
(hereunder referred to as „Hungarian tax”).
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3**GENERAL DEFINITIONS**

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term „San Marino” means the Republic of San Marino, and, when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of San Marino;
 - b) the term „Hungary” means the Republic of Hungary, and, when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of Hungary;
 - c) the terms „a Contracting State” and „the other Contracting State” mean, as the context requires, Hungary or San Marino;
 - d) the term „person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term „company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the term „enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - g) the terms „enterprise of a Contracting State” and „enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - h) the term „international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - i) the term „national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - j) the term „competent authority” means:
 - (i) in the case of San Marino, the Ministry of Finance;
 - (ii) in the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - k) the term „business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4**RESIDENT**

1. For the purposes of this Convention, the term „resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5**PERMANENT ESTABLISHMENT**

1. For the purposes of this Convention, the term „permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term „permanent establishment” includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term „permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have

a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term „immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of a permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8**SHIPPING AND AIR TRANSPORT**

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9**ASSOCIATED ENTERPRISES**

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10**DIVIDENDS**

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax), which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax), which holds directly less than 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - c) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term „dividends” as used in this Article means income from shares, „jouissance” shares or „jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term „interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term „royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including software, cinematograph films and recordings for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains, other than those dealt with in paragraph 2 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the tax year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise which operates the ship or aircraft is situated.

Article 15

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Article 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported in a considerable part out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State of which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 17

PENSIONS

1. Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions and other similar remuneration paid by a Contracting State under the provisions of a mandatory pension scheme of that State shall be taxable only in that State.

Article 18

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.
b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 19

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. A professor, teacher or researcher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years reckoned from the date he first visits that Contracting State for the sole purpose of teaching or carrying out research or advanced study at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching, research or study.
2. The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which a professor, teacher or researcher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 20

STUDENTS AND BUSINESS APPRENTICES

Payments which a student or business trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall, subject to the provisions of paragraphs 2 and 3, exempt such income from tax.
2. Where a resident of a Contracting State derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in that other State. Such deduction shall not, however,

exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from that other State.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
4. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income derived by a resident of a Contracting State where the other Contracting State applies the provisions of the Convention to exempt such income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 to such income.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

APPLICATION OF THE CONVENTION IN SPECIAL CASES

This Convention shall not be interpreted to mean that a Contracting State is prevented from applying its domestic legal provisions on the prevention of tax evasion or tax avoidance.

If the foregoing provision results in double taxation, the competent authorities shall consult each other pursuant to Article 24 paragraph 3 on how to avoid double taxation.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications through diplomatic channels by both Contracting States of the completion of their domestic procedures of ratification necessary for its entry into force.

The provisions of the Convention shall have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention not earlier than 5 years from its entry into force, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of the calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorised to this end, have signed this Convention.

Done in duplicate at Rome, on 15/09/2009, in the Hungarian, Italian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the Republic of San Marino

PROTOCOL

TO THE CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE REPUBLIC OF SAN MARINO FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

When signing today the Convention between the Republic of Hungary and the Republic of San Marino for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income, the following additional provisions forming integral part of this Convention have been agreed upon.

It is understood that:

1. The provisions of the Convention shall not prevent the application of the Agreement between the European Community and the Republic of San Marino providing for measures equivalent to those laid down in Council Directive 2003/48/EC on taxation of savings income in the form of interest payments signed at Brussels on 7 December 2004.
2. With respect to paragraph 1, point e) of Article 3, in San Marino a trust shall be treated as a body corporate for tax purposes where and only to the extent in which such trust is subject to San Marino income tax.
3. For the purposes of this Convention the term „place of effective management” means the place where the chief executive officer and other senior executives of the enterprise usually carry on their activities governing the day-by-day work of the whole enterprise. If the place of effective management could not be determined on this basis, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
4. With respect to paragraph 2 of Article 5, a „permanent establishment” shall include a server.
5. With respect to Article 8, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include:
 - a) profits deriving from the bareboat charter of ships and aircraft operated in international traffic;
 - b) profits deriving from the use or letting of containers where such profits are occasional and secondary in respect of other profits deriving from the operation of ships or aircraft in international traffic.
6. With reference to Article 25:

If in accordance with domestic law personal data are exchanged under this Convention, the following additional provisions shall apply subject to the legal provisions in effect for each Contracting State:

 - a) The receiving agency may use such data only for the stated purpose and shall be subject to the conditions prescribed by the supplying agency.
 - b) The receiving agency shall on request inform the supplying agency about the use of the supplied data and the results achieved thereby.

- c) Personal data may be supplied only to the responsible agencies. Any subsequent supply to other agencies may be effected only with the prior approval of the supplying agency.
 - d) The supplying agency shall be obliged to ensure that the data to be supplied are accurate and that they are necessary for and proportionate to the purpose for which they are supplied. Any bans on data supply prescribed under applicable domestic law shall be observed. If it emerges that inaccurate data or data which should not have been supplied have been supplied, the receiving agency shall be informed of this without delay. That agency shall be obliged to correct or erase such data without delay.
 - e) Upon application the person concerned shall be informed of the supplied data relating to him and of the use to which such data are to be put. There shall be no obligation to furnish this information if on balance it turns out that the public interest in withholding it outweighs the interest of the person concerned in receiving it. In all other respects, the right of the person concerned to be informed of the existing data relating to him shall be governed by the domestic law of the Contracting State in whose sovereign territory the application for the information is made.
 - f) The receiving agency shall bear liability in accordance with its domestic laws in relation to any person suffering unlawful damage as a result of supply under the exchange of data pursuant to this Convention. In relation to the damaged person, the receiving agency may not plead to its discharge that the damage had been caused by the supplying agency.
 - g) Where the domestic law of the supplying agency contains special provisions for the deletion of the personal data supplied, that agency shall inform the receiving agency accordingly. Irrespective of such law, supplied personal data shall be erased once they are no longer required for the purpose for which they were supplied.
 - h) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to keep official records of the supply and receipt of personal data.
 - i) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to take effective measures to protect the personal data supplied against unauthorised access, unauthorised alteration and unauthorised disclosure.
7. Hungary declares that present Convention shall in no way prejudice to the obligations deriving from its membership in the European Union.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Rome, on 15/09/2009, in the Hungarian, Italian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the Republic of San Marino

(signatures)"

- 4. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 28. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
 - (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2010. évi CXXXIII. törvény**a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviseleti Iroda között
a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról
a jövedelemadók területén Budapesten, 2010. április 19. napján aláírt
Egyezmény kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviseleti Iroda között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén tárgyú Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY**A TAJPEJI MAGYAR KERESKEDELMI IRODA ÉS A MAGYARORSZÁGI TAJPEJ KÉPVISELETI IRODA KÖZÖTT
A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL
A JÖVEDELEMAADÓK TERÜLETÉN**

A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviseleti Iroda, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén,
az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk**Személyi hatály**

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét területen belföldi illetőségűek.

2. Cikk**Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók**

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket a területek egyikén vetnek ki, a beszédés módjára való tekintet nélkül.
2. Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérék és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.
3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:
 - a) azon a területen, amelyen a tajpeji Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók
 - (i) a nyereségorientált vállalkozások jövedelemadója;
 - (ii) az egyéni összevont jövedelemadó;
 - (iii) a jövedelem alapadója;
 - b) azon a területen, amelyen a magyar Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók
 - (i) a személyi jövedelemadó;
 - (ii) a társasági adó.
4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet a területek egyikén az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A területek illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. november 22-i ülésnapján fogadta el.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
 - a) a „terület” kifejezés ezen Egyezmény 2. cikkének 3 b) vagy 3 a) albekezdésében hivatkozott területet jelenti, ahogy a szövegösszefüggés megkívánja, és a „másik terület”, illetve „területek” kifejezéseket megfelelően kell értelmezni;
 - b) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesület;
 - c) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;
 - d) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
 - e) az „egyik terület vállalkozása” és „a másik terület vállalkozása” kifejezések az egyik területen belföldi illetőségű személy, illetve a másik területen belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
 - f) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik terület vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételeivel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik területen lévő helyek között üzemeltetik;
 - g) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) azon terület esetében, amelyen a tajpeji Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) azon terület esetében, amelyen a magyar Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.
2. Az Egyezménynek az egyik területen bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek a területnek a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek a területnek az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek a területnek az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik területen belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a területnek a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, és magában foglalja azt a területet és annak bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát is.
2. Ezen Egyezmény alkalmazásában egy személy nem belföldi illetőségű az egyik területen, ha az a személy azon a területen csak olyan jövedelem tekintetében adóköteles, amelynek forrása azon a területen van, feltéve hogy ezen bekezdés nem alkalmazandó azokra a természetes személyekre, akik a 2. cikk 3 a) albekezdésében hivatkozott területen belföldi illetőségűek, mindaddig, amíg a belföldi illetőségű természetes személyeket csak ezen a területen lévő forrásból származó jövedelemre vonatkozóan adóztatnak meg.
3. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét területen belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
 - a) csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, ahol állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét területen van állandó lakóhelye, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
 - b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik területen van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik területen sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyen szokásos tartózkodási helye van;
 - c) amennyiben mindkét területen van szokásos tartózkodási helye, vagy egyiken sincs, akkor a területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.
4. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét területen belföldi illetőségű, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, ahol bejegyezték.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.
2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:
 - a) az üzletvezetés helyét;
 - b) a fióktelepet;
 - c) az irodát;
 - d) a gyártelepet;
 - e) a műhelyt; és
 - f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más helyet.
3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok telephelyet keletkeztetnek, de csak ha 12 hónapról tovább tartanak.
4. Egy terület vállalkozását a másik területen telephellyel rendelkezőnek kell tekinteni, ha:
 - a) az azon a másik területen több mint tizenkét hónapig felügyeleti tevékenységet folytat az építési területtel, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálattal kapcsolatban, amelyeket azon a másik területen végeznek;
 - b) az szolgáltatásokat – beleértve a tanácsadási szolgáltatást – nyújt, de csak ha az ilyen természetű tevékenységeket ugyanazon vagy kapcsolódó projektre vonatkozóan, alkalmazottakkal vagy más a vállalkozás által ilyen célból alkalmazott személyzettel vagy személyekkel folytatja a másik területen, egyfolytában vagy megszakításokkal, bármely tizenöt hónapos időtartamon belül, összesen tizenkét hónapos időszakot meghaladóan.
5. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:
 - a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
 - b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;
 - c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
 - d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
 - e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;
 - f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) albekezdésekben említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.
6. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik területen meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ezen a területen minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejti, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége az 5. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.
7. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik területen telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ezen a területen alkusz, bizományos vagy bármely más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.
8. Az a tény, hogy az egyik területen belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik területen belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki azon a másik területen (akár telephely útján, akár más módon), önmagában nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyonból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból vagy erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ezen a másik területen.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a területnek a jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás végzéséhez használt ingatlanból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik terület vállalkozásának nyeresége csak ezen a területen adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik területen egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik területen, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik terület vállalkozása a másik területen egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét területen azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.
3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy azon a területen merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.
4. Amennyiben az egyik területen a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a terület a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.
5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.
6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.
7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Vízi és légi szállítás

1. Az a nyereség, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ezen a területen adóztatható.
2. Ezen cikk alkalmazásában a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja:
 - a) a hajók vagy a légi járművek teljes (időszakra vagy utazásra vonatkozó) vagy személyzet nélküli bérbeadásából származó nyereséget; és
 - b) javak vagy áruk szállítására használt konténerek (beleértve a konténerek szállítására szolgáló utánfutókat és a kapcsolódó eszközöket) használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származó nyereséget;amennyiben az ilyen bérbeadás, vagy az ilyen használat, fenntartás vagy bérbeadás, az esettől függően, járulékos a hajók vagy a légi járművek nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséhez képest.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak, de az így szerzett nyereségnek csak arra a részére, amelyik a résztvevőnek a közös üzemeltetésben való részvételének arányában betudható.

9. Cikk**Kapcsolt vállalkozások**

1. Amennyiben
 - a) az egyik terület vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik terület vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
 - b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik terület vállalkozásának és a másik terület vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.
2. Ha az egyik terület ezen terület valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik terület vállalkozásánál megadóztattak ezen a másik területen, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett terület vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik terület megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben ez a másik terület a kiigazítást jogosnak tekinti. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a területek illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk**Osztalék**

1. Az osztalék, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű társaság a másik területen belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ezen a másik területen.
2. Mindazonáltal ez az osztalék azon a területen is megadóztatható, és annak a területnek a jogszabályai szerint, ahol az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik területen belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének a 10 százalékát. E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik. A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazási módját.
3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „elsőbbségi” részvényekből vagy „elsőbbségi” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint más társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amelyet annak a félnek a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedellel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.
4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik területen belföldi illetőségű haszonhúzója a másik területen, amelyen az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázisról, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.
5. Ha az egyik területen belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik területről, úgy ez a másik terület nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ezen a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik területen lévő telephelyhez, vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészen vagy részben ezen a másik területen keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk**Kamat**

1. A kamat, amely az egyik területen keletkezik, és amelyet a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetnek, ezen a másik területen megadóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen kamat azon a területen és annak a területnek a hatályos joga alapján is megadóztatható, ahol keletkezik, de ha a kamat haszonhúzója a másik területen belföldi illetőségű, az így kivetett adó mértéke nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének a 10 százalékát.
A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazásának módját.
3. Tekintet nélkül a 2. bekezdésre az egyik területen keletkező kamat ezen a területen adómentes, ha annak kifizetése:
 - a) a másik területet igazgató hatóságnak vagy annak politikai alegységének vagy helyi hatóságának vagy Központi Bankjának történik, vagy bármely pénzintézetnek, amely teljes egészében a másik terület tulajdonában van, vagy azt ez ellenőrzi, bármely ilyen szerv által nyújtott bármilyen kölcsön, követelés, vagy hitel vonatkozásában;
 - b) a másik terület jóváhagyott szervezete által nyújtott, garantált, vagy biztosított kölcsön, vagy nyújtott, garantált vagy biztosított hitel tekintetében, amelynek célja az export előmozdítása, vagy az egyik területet igazgató hatóság, vagy egy politikai alegység, vagy egy helyi hatóság által export előmozdítása érdekében szervezett rendszer alapján történik;
 - c) bankok közötti kölcsönre történik.
4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. Azonban e cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet és a késedelmes fizetés utáni büntető terheket, egy vállalkozás által szolgáltatott javakért, árukért vagy szolgáltatásokért halasztott fizetésből származó kereskedelmi követelések utáni kamatot.
5. Az 1., 2., 3. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik területen belföldi illetőségű haszonhúzója a másik területen, ahol a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázison keresztül és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez, vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.
6. A kamat akkor tekintendő az egyik területen keletkezőnek, ha a fizető ezen a területen belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek – akár belföldi illetőségű az egyik területen, akár nem – az egyik területen telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült és az ilyen kamatot az ilyen telephely vagy állandó bázis viseli, akkor az ilyen kamatot úgy kell tekinteni, hogy azon a területen keletkezik, amelyen a telephely vagy állandó bázis van.
7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét terület jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik területen keletkezik, és amelyet a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetnek, ezen a másik területen megadóztatható.
2. Mindazonáltal ez a jogdíj azon a területen is megadóztatható, amelyen keletkezik, és ennek a területnek a jogszabályai szerint, ha azonban a jogdíj haszonhúzója a másik területen belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.
A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazásának módját.
3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást és a televíziós vagy rádiós közvetítésre szolgáló filmeket vagy szalagokat, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.
4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik területen belföldi illetőségű haszonhúzója a másik területen, amelyen a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázison keresztül, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat

fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik területről származónak, ha a fizető ezen a területen belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek – akár belföldi illetőségű az egyik az egyik területen, akár nem – az egyik területen telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült és az ilyen jogdíjat az ilyen telephely vagy állandó bázis viseli, akkor az ilyen jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami azon a területen keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.
6. Ha a jogdíjat fizető személy és a hasznosítók, vagy ketten és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a hasznosítók ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét terület jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik területen belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik területen fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ezen a másik területen.
2. Az e cikk 4. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik terület vállalkozása másik területen levő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amely az egyik területen belföldi illetőségű személynek a másik területen szabad foglalkozás folytatása céljából rendelkezésre áll, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy az ilyen állandó bázisnak elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ezen a másik területen.
3. Az egyik terület vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ezen a területen adóztatható.
4. Az egyik területen belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik területen fekvő ingatlan vagyonból származik, megadóztatható ezen a másik területen.
5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak azon a területen adóztatható, amelyen az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az egyik területen belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységekből származó jövedelme csak ezen a területen adóztatható, kivéve a következő körülmények fennállása esetén, amikor az ilyen jövedelem a másik területen is megadóztatható:
 - a) ha a személynek tevékenysége folytatásához a másik területen állandó bázis áll rendszeresen rendelkezésére; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adóztatható meg ezen a másik területen, amennyi ennek az állandó bázisnak tudható be; vagy
 - b) ha a személy tartózkodása a másik területen az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal eléri vagy meghaladja összesen a 183 napos időszakot; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adóztatható meg ezen a másik területen, amennyi azon a másik területen folytatott tevékenységből származik.
2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, továbbá az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvelők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

1. A 16., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ezen a területen adóztatható, kivéve,

ha a munkát a másik területen végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ezen a másik területen.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett területen adóztatható, ha:
 - a) a kedvezményezett a másik területen nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és
 - b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik területen, és
 - c) a díjazást nem a munkaadónak a másik területen lévő telephelye vagy fix bázisa viseli.
3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható azon a területen, ahol a hajót, légi járművet üzemeltető vállalkozás belföldi illetőségű.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ezen a másik területen.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik területen ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ezen a másik területen.
2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható azon a területen, amelyen az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.
3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók a művész vagy a sportoló egyik területen kifejtett tevékenységéből származó jövedelemre, ha az azon a területen tett látogatást egészben vagy főként az egyik vagy mindkét terület igazgatását ellátó hatóságainak, azok politikai alegységének vagy helyi hatóságának közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak azon a területen adóztatható meg, ahol a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk

Nyugdíjak és járadékok

1. A nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak azon a területen adóztatható meg, amelyen keletkezik. Ez a rendelkezés a járadékokra és nyugdíjakra és más hasonló térítésre is alkalmazandó, amelyeket az egyik terület jogalánya az azon a területen hatályos társadalombiztosítási jogszabályok alapján vagy az azon terület által szervezett közrendszer alapján azon társadalombiztosítási jogszabályok kedvezményeinek kiegészítése céljából fizetnek ki.
2. A „járadék” kifejezés élethosszig tartó, vagy időben megállapított vagy megállapítható időtartam alatt, meghatározott időközönként, rendszeresen, megfelelő és teljes ellenszolgáltatás megtérítéseként a fizetést pénzben vagy pénzürtékben teljesítendő kötelezettség alapján fizetendő, meghatározott összeget jelent.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, a nyugdíj és járadék kivételével, amelyeket az egyik területet igazgató hatóság, vagy annak politikai alegysége, vagy helyi hatósága fizetett egy természetes személynek az ennek a területnek vagy alegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ezen a területen adóztathatók.

- b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik területen adóztathatók, ha a szolgáltatást azon a területen teljesítették, és a természetes személy azon a területen olyan belföldi illetőségű személy, aki:
 - (i) annak a területnek az állampolgára; vagy
 - (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált azon a területen belföldi illetőségű személlyé.
- 2. Az egyik területet igazgató hatóság, vagy annak politikai alegysége, vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik területre való utazás előtt a másik területen belföldi illetőségű, vagy az volt, és aki az elsőként említett területen kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ezen a területen, amennyiben az ilyen kifizetések ezen a területen kívüli forrásból származnak.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

- 1. Az egyik területen belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalta részei, bárhol is keletkeznek, csak ezen a területen adóztathatók.
- 2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelemen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik területen belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik területen egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy állandó bázison keresztül és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

22. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

- 1. A 2. cikk 3 a) albekezdésében hivatkozott terület esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni: Amennyiben a 2. cikk 3 a) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személynek jövedelme származik a másik területről, akkor a másik területen ezen jövedelem után fizetett adó összegét (de kivéve osztalék esetében, azon nyereség tekintetében fizetett adót, amelyből az osztalékot fizetik) ezen Egyezmény rendelkezései szerint jóvá kell írni az elsőként említett területen a belföldi illetőségű személyre kivetett adóval szemben. A jóváírás összege azonban nem haladhatja meg az első területen arra a jövedelemre kivetett adó összegét, amelyet adójogi szabályainak és az előírásainak megfelelően számítottak ki.
- 2. A 2. cikk 3 b) albekezdésében említett terület esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:
 - a) Amennyiben a 2. cikk 3 b) albekezdésében hivatkozott területen belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható a 2. cikk 3 a) albekezdésében említett területen, a 2. cikk 3 b) albekezdésében említett terület a b) albekezdésben és a c) albekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.
 - b) Amennyiben a 2. cikk 3 b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10., 11., 12. cikkek rendelkezései szerint megadóztathatók a 2. cikk 3 a) albekezdésében említett területen, a 2. cikk 3 b) albekezdésében említett terület megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a 2. cikk 3 a) albekezdésében említett területen megfizetett adóval. Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a 2. cikk 3 a) albekezdésében említett területről származó ilyen jövedelemtételre esik.
 - c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a 2. cikk 3 b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ezen a területen, ez a terület mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

- d) Az a) albekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 2. cikk 3 b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy jövedelmére, ha a másik terület ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10., 11. vagy 12. cikk 2. bekezdésének rendelkezéseit alkalmazza.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik terület állampolgárai nem vethetők a másik területen olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik terület állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét területen.
2. Az egyik terület vállalkozásának a másik területen lévő telephelyét ezen a másik területen nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik területnek azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik területet arra köteleznék, hogy a másik területen belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.
3. Az egyik terület vállalkozása által a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az elsőként említett területen belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.
4. Az egyik terület olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik területen belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett területen olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett terület más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
5. E cikk rendelkezései ezen Egyezmény alá tartozó adókra alkalmazandók.

24. Cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét terület intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek a területeknek a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a területnek az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 23. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a területnek az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.
2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik terület illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a területek belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.
3. A területek illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.
4. A területek illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

25. Cikk

Információcsere

1. A területek illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a területek vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A területnek az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek a területnek a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.
3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik területet arra köteleznék, hogy:
 - a) az egyik vagy a másik terület jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;
 - b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik terület jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
 - c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértene a közrendet.
4. Ha az egyik terület a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik terület saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha e másik területnek az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a terület számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.
5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a terület számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzügyi intézménynek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

26. Cikk

Kedvezmények korlátozása

Tekintet nélkül ezen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, az egyik területen belföldi illetőségű személy nem kapja meg az ezen Egyezményben a másik terület által biztosított bármilyen adócsökkentést vagy adómentesítés kedvezményét, ha a másik terület illetékes hatósága megállapítja, hogy az ilyen belföldi illetőségű személynek, vagy az ilyen belföldi illetőségű személlyel kapcsolatban állt személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az volt, hogy megkapja ezen egyezmény kedvezményeit.

27. Cikk

Hatálybalépés

1. A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpei Képviselői Iroda írásban értesítik egymást arról, hogy a vonatkozó területeiken az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelmények teljesültek.
2. Ez az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét területen alkalmazandók:
 - a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően fizetett, jóváírt vagy fizetendő jövedelmekre;
 - b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

28. Cikk

Felmondás

Ez az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik terület fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik terület az Egyezmény hatálybalépésének időpontját követően felmondhatja bármelyik naptári év végét legalább hat hónappal megelőzően adott írásbeli értesítéssel.

Ebben az esetben az Egyezmény mindkét területen hatályát veszti:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően fizetett, jóváírt vagy fizetendő jövedelmekre;

- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Budapesten 2010. április 19. napján magyar, kínai és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda nevében

a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

**a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda között
a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról
a jövedelemadók területén
Budapesten, 2010. április 19-én aláírt
Egyezményhez**

A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda Budapesten, 2010. április 19-én aláírt, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményben foglaltakon túlmenően az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. Hivatkozással a 3. cikk 1 b) albekezdésére és a 4. cikk 1. és 2. bekezdéseire:
az Egyezményt a 2. cikk 3 a) albekezdésében hivatkozott terület belső jogszabályai szerint alapított személyegyesítő társaságra a jövedelemadók tekintetében a nyereség azon részére kell alkalmazni, amely a területen illetőséggel bíró bármely tagjának betudható.
2. Hivatkozással a 3. cikk 1 c) albekezdésére:
megállapítást nyert, hogy a 2. cikk 3 b) albekezdésében hivatkozott területen alapított személyegyesítő társaságokat (betéti társaság, közkereseti társaság) ezen a területen mint társaságot adóztatják, és ezért a „társaság” meghatározás alá esnek.
3. Hivatkozással a 25. cikkre:
megállapítást nyert, hogy
 - a) információcserére csak kifejezett kérés vétele esetén kerülhet sor;
 - b) a cikk nem hoz létre kötelezettséget automatikus vagy spontán információcserére a Szerződő területek között;
 - c) a Szerződő területek biztosítják az átadott személyes adatoknak az Egyezmény és hazai joguk szerinti védelmét. A Szerződő területek a személyes adatok kezelése tekintetében követni fogják az Egyezmény információcsere bizalmasságára és használatára vonatkozó rendelkezéseit. Csak olyan személyes adatokat adnak át egymásnak, amelyek előreláthatóan lényegesek és alkalmasak a 25. cikkben meghatározott célok megvalósítására és az átvett adatokat csak az Egyezmény végrehajtásához szükséges ideig kezelik. A Szerződő területek biztosítják az adatkezelés törvényszerűségének elkülönült hatóság általi ellenőrzését összhangban hazai jogukkal. Az adatalanyok továbbá az Egyezmény rendelkezéseivel és a vonatkozó hazai joggal összhangban:
 - (i) joga van a róla kezelt adatokról információt kérni,
 - (ii) joga van a jogellenesen kezelt adatok törlését és a pontatlanul kezelt adatok helyesbítését kezdeményezni, és
 - (iii) joga van az adatok kezeléséhez kapcsolódó jogok sérelme esetén független hatóság általi jogorvoslathoz.
4. A jelen Egyezmény semmilyen módon nem befolyásol semmilyen európai uniós tagságból fakadó kötelezettséget. Mindazonáltal, ha bármelyik terület úgy találja, hogy ennek az Egyezménynek a rendelkezései nincsenek összhangban az európai uniós tagságból fakadó bármely kötelezettséggel, bármelyik terület konzultációt kérhet az Egyezmény módosításának lehetséges tárgyalása tekintetében.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban Budapesten 2010. április 19. napján magyar, kínai és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda nevében

a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda nevében

(aláírások)

AGREEMENT

BETWEEN THE HUNGARIAN TRADE OFFICE IN TAIPEI AND THE TAIPEI REPRESENTATIVE OFFICE IN HUNGARY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Hungarian Trade Office in Taipei and the Taipei Representative Office in Hungary desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, Have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the territories.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed in either of the territories, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:
 - (a) in the territory in which the taxation laws administered by the Ministry of Finance, Taipei are applied:
 - (i) the profit-seeking enterprise income tax;
 - (ii) the individual consolidated income tax;
 - (iii) the income basic tax;
 - (b) in the territory in which the taxation laws administered by the Hungarian Ministry of Finance are applied:
 - (i) the personal income tax;
 - (ii) the corporate tax.
4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed in either territory after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the territories shall notify each other of any significant changes which have been made in their taxation laws of the respective territories.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term „territory” means the territory referred to in subparagraph 3(b) or 3(a) of Article 2 of this Agreement, as the context requires, and the terms „other territory” and „territories” shall be construed accordingly;
 - (b) the term „person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (c) the term „company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (d) the term „enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - (e) the terms „enterprise of a territory” and „enterprise of the other territory” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a territory and an enterprise carried on by a resident of the other territory;

- (f) the term „international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a territory, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other territory;
 - (g) the term „competent authority” means:
 - (i) in the case of the territory in which the taxation laws administered by the Ministry of Finance, Taipei are applied, the Minister of Finance or his authorised representatives;
 - (ii) in the case of the territory in which the taxation laws administered by the Hungarian Ministry of Finance are applied, the Minister of Finance or his authorised representatives.
2. As regards the application of this Agreement at any time in a territory, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that territory for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that territory prevailing over a meaning given to the term under other laws of that territory.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term „resident of a territory” means any person who, under the laws of that territory, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that territory and any political subdivision or local authority thereof.
2. A person is not a resident of a territory for the purposes of this Agreement if that person is liable to tax in that territory in respect only of income from sources in that territory, provided that this paragraph shall not apply to individuals who are residents of the territory referred to in subparagraph 3 (a) of Article 2, as long as resident individuals are taxed only in respect of income from sources in that territory.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both territories, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the territory in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both territories, he shall be deemed to be a resident only of the territory with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the territory in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either territory, he shall be deemed to be a resident only of the territory in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both territories or in neither of them, the competent authorities of the territories shall settle the question by mutual agreement.
4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both territories, then it shall be deemed to be a resident only of the territory in which it is incorporated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term „permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term „permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. An enterprise of a territory shall be deemed to have a permanent establishment in the other territory if:
 - (a) it carries on supervisory activities in that other territory for more than twelve months in connection with a building site or construction or assembly or installation project which is being undertaken in that other territory;

- (b) it furnishes services, including consultancy services, but only where activities of that nature continue, for the same or a connected project, through employees or other personnel or persons engaged by the enterprise for such purpose in the other territory for a period or periods aggregating more than twelve months within any fifteen-month period.
5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term „permanent establishment” shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a territory an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that territory in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a territory merely because it carries on business in that territory through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
8. The fact that a company which is a resident of a territory controls or is controlled by a company which is a resident of the other territory, or which carries on business in that other territory (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a territory from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other territory may be taxed in that other territory.
2. The term „immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the territory in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a territory shall be taxable only in that territory unless the enterprise carries on business in the other territory through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as

aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other territory but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a territory carries on business in the other territory through a permanent establishment situated therein, there shall in each territory be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the territory in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a territory to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that territory from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a territory from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that territory.
2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:
 - (a) profits from the rental on a full (time or voyage) basis or a bareboat basis of ships or aircraft; and
 - (b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - (a) an enterprise of a territory participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other territory, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a territory and an enterprise of the other territory,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a territory includes in the profits of an enterprise of that territory – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other territory has been charged to tax in that other territory and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned territory if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other territory shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if that other territory

considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the territories shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a territory to a resident of the other territory may be taxed in that other territory.
2. However, such dividends may also be taxed in the territory of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that territory, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other territory, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.
This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid. The competent authorities of the territories may by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.
3. The term „dividends” as used in this Article means income from shares, „jouissance” shares or „jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the territory of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a territory, carries on business in the other territory of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a territory derives profits or income from the other territory, that other territory may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other territory or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other territory, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other territory.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a territory and paid to a resident of the other territory may be taxed in that other territory.
2. However, such interest may also be taxed in the territory in which it arises and according to the laws in force in that territory, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other territory, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
The competent authorities of the territories may by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.
3. Notwithstanding paragraph 2, interest arising in a territory shall be exempt from tax in that territory if it is paid:
 - (a) to the authority administering the other territory, a political subdivision or local authority or the Central Bank thereof, or any financial institution wholly owned or controlled by the other territory in relation to any loan, debt-claim or credit granted by any such bodies;
 - (b) in respect of a loan granted, guaranteed or insured or a credit extended, guaranteed or insured by an approved instrumentality of the other territory which aims at promoting export, or under a scheme organised by an authority administering a territory or a political subdivision or a local authority in order to promote the export;
 - (c) on loans made between banks.
4. The term „interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term „interest” shall not include for the purpose of this Article income dealt with in Article 10 and penalty charges for late payment, interest on commercial debt-claims resulting from deferred payments for goods, merchandise or services supplied by an enterprise.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a territory, carries on business in the other territory in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a territory when the payer is a resident of that territory. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a territory or not, has in a territory a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the territory in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each territory, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a territory and paid to a resident of the other territory may be taxed in that other territory.
2. However, such royalties may also be taxed in the territory in which they arise and according to the laws of that territory, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other territory, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
The competent authorities of the territories may by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.
3. The term „royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a territory, carries on business in the other territory in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a territory when the payer is a resident of that territory. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a territory or not, has in a territory a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the territory in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each territory, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a territory from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other territory may be taxed in that other territory.
2. Gains, other than those dealt with in paragraph 4 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a territory has in the other territory or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a territory in the other territory for the purpose

of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other territory.

3. Gains derived by an enterprise of a territory from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that territory.
4. Gains derived by a resident of a territory from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other territory may be taxed in that other territory.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the territory of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a territory in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that territory except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other territory:
 - (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other territory for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that territory; or
 - (b) if his stay in the other territory is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned; in that case, only so much income as is derived from his activities performed in the other territory may be taxed in that territory.
2. The term „professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a territory in respect of an employment shall be taxable only in that territory unless the employment is exercised in the other territory. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other territory.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a territory in respect of an employment exercised in the other territory shall be taxable only in the first-mentioned territory if:
 - (a) the recipient is present in the other territory for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other territory, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other territory.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the territory in which the enterprise which operates the ship or aircraft is a resident.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a territory in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other territory may be taxed in that other territory.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a territory as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other territory, may be taxed in that other territory.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding

the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the territory in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a territory by an artiste or sportsperson if the visit to that territory is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the authorities administering a territory or any political subdivision or local authority thereof. In such case, the income is taxable only in the territory in which the artiste or the sportsperson is a resident.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a territory in consideration of past employment, shall be taxable only in the territory in which they arise. This provision shall also apply to annuities and to pensions and other similar remuneration paid by an entity of a territory under social security legislation in force in that territory or under a public scheme organized by that territory in order to supplement the benefits of that social security legislation.
2. The term „annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 19

PUBLIC SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension or annuity, paid by an authority administering a territory or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that administering authority or subdivision or authority shall be taxable only in that territory.
(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other territory if the services are rendered in that territory and the individual is a resident of that territory who:
 - (i) is a national of that territory; or
 - (ii) did not become a resident of that territory solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by an authority administering a territory or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS

Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a territory a resident of the other territory and who is present in the first-mentioned territory solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that territory, provided that such payments arise from sources outside that territory.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a territory, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that territory.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a territory, carries on business in the other territory through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2 double taxation shall be avoided as follows: Where a resident of the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2 derives income from the other territory, the amount of tax on that income paid in the other territory (but excluding, in the case of a dividend, tax paid in respect

of the profits out of which the dividend is paid) and in accordance with the provisions of this Agreement, shall be credited against the tax levied in the first-mentioned territory imposed on that resident. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the tax in the first-mentioned territory on that income computed in accordance with its taxation laws and regulations.

2. In the case of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2, double taxation shall be avoided as follows:
 - (a) Where a resident of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2, the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 shall, subject to the provisions of subparagraph (b) and subparagraph (c), exempt such income from tax.
 - (b) Where a resident of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11 or 12 may be taxed in the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2, the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from the territory referred to in subparagraph 3(a) of Article 2.
 - (c) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 is exempt from tax in that territory, such territory may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
 - (d) The provisions of subparagraph (a) shall not apply to income derived by a resident of the territory referred to in subparagraph 3(b) of Article 2 where the other territory applies the provisions of this Agreement to exempt such income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10, 11 or 12 to such income.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a territory shall not be subjected in the other territory to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other territory in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the territories.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a territory has in the other territory shall not be less favourably levied in that other territory than the taxation levied on enterprises of that other territory carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a territory to grant to residents of the other territory any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a territory to a resident of the other territory shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned territory.
4. Enterprises of a territory, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other territory, shall not be subjected in the first-mentioned territory to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned territory are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall apply to taxes which are the subject of this Agreement.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the territories result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those territories, present his case to the competent authority of the territory of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the territory of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other territory, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the territories.
3. The competent authorities of the territories shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the territories may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the territories shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the territories, or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a territory shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that territory and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a territory the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other territory;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other territory;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a territory in accordance with this Article, the other territory shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other territory may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a territory to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a territory to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

LIMITATION ON BENEFITS

Notwithstanding the provisions of any other Article of this Agreement, a resident of a territory shall not receive the benefit of any reduction in or exemption from tax provided for in the Agreement by the other territory if the competent authority of the other territory determines that the main purpose or one of the main purposes of such resident or a person connected with such resident was to obtain the benefits of this Agreement.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

1. The Hungarian Trade Office in Taipei and the Taipei Representative Office in Hungary shall notify each other in writing that the processes required for the entry into force of this Agreement in their respective territories have been complied with.
2. This Agreement shall enter into force on the 30th day following the receipt of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both territories:

- (a) with respect to taxes withheld at source, on income paid, credited or payable on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;
- (b) with respect to other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Agreement enters into force.

Article 28

TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by a territory. Either territory may terminate the Agreement in writing, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the date of entry into force of the Agreement.

In such event, this Agreement shall cease to have effect in both territories:

- (a) with respect to taxes withheld at source, on income paid, credited or payable on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;
- (b) with respect to other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Budapest this 19th day of April 2010, in the Hungarian, Chinese and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Hungarian Trade Office in Taipei

For the Taipei Representative Office in Hungary

(signatures)

PROTOCOL

to the Agreement between the Hungarian Trade Office in Taipei and the Taipei Representative Office in Hungary for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed on 19 April 2010 at Budapest

The Hungarian Trade Office in Taipei and the Taipei Representative Office in Hungary have in addition to the Agreement for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed on 19 April 2010 at Budapest agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the said Agreement:

1. With reference to subparagraph 1 (b) of Article 3 and paragraphs 1 and 2 of Article 4:
the Agreement shall apply to a partnership which is established in accordance with the domestic laws of the territory referred to in subparagraph 3 (a) of Article 2 in respect of the income tax on the portion of profits attributable to any partner who is a resident of the territory.
2. With reference to subparagraph 1 (c) of Article 3:
it is understood that partnerships (betéti társaság, közkereseti társaság) established in the territory referred to in subparagraph 3 (b) of Article 2 are taxed in that territory as corporations, and therefore fall within the definition of „company”.
3. With reference to Article 25:
It is understood that
 - (a) information would only be exchanged upon receipt of specific request;
 - (b) the Article does not create obligations as regards automatic or spontaneous exchanges of information between the Contracting territories;
 - (c) the Contracting territories shall ensure the protection of personal data transferred according to the Agreement and their domestic law. With regard to personal data processing, the Contracting territories shall follow the provisions of the Agreement concerning confidentiality and utilization of the exchange of information. They shall only transfer to each other personal data which are foreseeably relevant and suitable for the achievement of the purposes set out in Article 25, and they shall process the data received only for the period necessary to the implementation of the Agreement. The Contracting territories shall ensure the supervision of the lawfulness

of data processing through a separate authority in accordance with their domestic law. Furthermore, the data subject shall, in accordance with the provisions of the Agreement and the respective domestic law, have:

- (i) the right to request information about his/her personal data processed,
- (ii) the right to initiate the erasure of the data processed illegally and the rectification of data managed inaccurately, and
- (iii) the right to legal remedy by an independent authority in case the rights related to the processing of personal data are infringed.

4. Present Agreement shall in no way prejudice any obligations deriving from membership in the European Union. However, should either territory find that the provisions of this Agreement are inconsistent with any obligations deriving from membership in the European Union, either territory may seek consultations regarding the possible negotiation of amendments to the Agreement.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Budapest this 19th day of April 2010, in the Hungarian, Chinese and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Hungarian Trade Office in Taipei

For the Taipei Representative Office in Hungary

(signatures)"

- 4. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 27. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
 - (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 18/2010. (XI. 29.) MNB rendelete a jegybanki alapkamat mértékéről

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 60. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsának döntésére tekintettel a következőket rendelem el:

1. § A jegybanki alapkamat mértéke 5,5%.
2. § (1) Ez a rendelet 2010. november 30-án lép hatályba.
(2) Hatályát veszti a jegybanki alapkamat mértékéről szóló 9/2010. (IV. 26.) MNB rendelet.

Simor András s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 282/2010. (XI. 29.) KE határozata kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése j) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

a keresztény értékek képviselője és különösen az európai értékközösség és az egységes Európa létrehozása érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Konrad Adenauer-nek, a Konrad Adenauer Ház közszolgálati alapítványa igazgatótanácsa elnökének,
a magyar-brit kapcsolatok fejlesztése érdekében végzett sokoldalú tevékenységéért, Magyarország történetének hiteles bemutatásáért

Sir Bryan Cartledge közírónak, nyugalmazott nagykövetnek, egyetemi kutató-oktatónak,
a szabályozott rendszerek elméletének megalapozásáért és a világ majdnem valamennyi szabályozott rendszerének milliárdjaiban alapelemként alkalmazott Kálmán-szűrő megalkotásáért

Kálmán Rudolf mérnöknek, matematikusnak, az Eidgenössische Technische Hochschule kutatóprofesszorának,
a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagjának,
a Genf környékén élő magyarság nemzeti identitástudatának megőrzése, a magyar nyelv és kultúra ápolása érdekében végzett munkássága, életútja elismeréseként

Szabó Zoltánnak, a Genfi Magyar Könyvtár alapítójának, a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
középkeresztje
polgári tagozata;

fordítói és újságírói munkásságáért, az angliai magyarság érdekében végzett sokoldalú tevékenysége elismeréseként

Jotischky László újságírónak, szerkesztőnek,
a magyar–orosz politikai és kulturális kapcsolatok fejlesztése, a reális Magyarország-kép oroszországi kialakítása,
a magyarság nemzeti identitástudatának bemutatása és megismertetése érdekében végzett munkássága elismeréseként

Ljubov Nyikolajevna Siselina-nak, az Orosz Tudományos Akadémia Európa Intézete Kelet-európai Kutatások
részlegvezetőjének, professzornak, egyetemi tanárnak, a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
lovagkeresztje
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2010. november 10.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. november 16.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/04787/2010.

A köztársasági elnök 283/2010. (XI. 29.) KE határozata kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése j) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a nemzetgazdasági miniszter előterjesztésére

Bódi Jánosnak, az Integrál Építő Zrt. tulajdonos elnök-vezérigazgatójának
Fajszai Lajosnak, az F-1. GROUP Kft. ügyvezetőjének
Tardos Jánosnak, a Reálsas Tanácsadó Kft. ügyvezető igazgatójának a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY ÉRDEMKERESZT
(polgári tagozat)

kitüntetést

adományozom.

Budapest, 2010. november 18.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. november 22.

Matolcsy György s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

KEH ügyszám: VIII-1/04927/2010.

**A köztársasági elnök 284/2010. (XI. 29.) KE határozata
bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről**

Az Alkotmány 48. § (2) bekezdése, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 4. § (1) bekezdése alapján, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

lemondásra tekintettel

dr. Iványosi Szabó Dórát 2010. december 8-ai hatállyal,
dr. Szántay Beátát 2010. december 31-ei hatállyal,
dr. Tenk Zoltánt 2011. január 31-ei hatállyal,

nyugállományba helyezés iránti kérelmére

dr. Tóth Barbalics Istvánt 2011. április 6-ai hatállyal,
dr. Édes Tamást 2011. április 30-ai hatállyal,

bírói tisztségéből felmentem.

dr. Béres Juditot,
dr. Hajdú Ágnes,
dr. Lévai Juditot,
dr. Miklós Györgyöt,
dr. Paczolayné dr. Szilágyi Erzsébetet,
dr. Szalai Gézát,
dr. Vassné dr. Szekeres Edina Máriát,

2010. december 1. napjától határozatlan időtartamra,

dr. Bene Lajost,
dr. Gaudi Tibort,
dr. Kozlovsky Ágnes,
dr. Lévárdi Ferencet,
dr. Vajas Sándort,

2010. december 1. napjától 2013. november 30. napjáig terjedő időtartamra,

dr. Mucsi Hajnalkát

2010. december 15. napjától 2013. december 14. napjáig terjedő időtartamra,

Fehérvári Anikónak a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény 3. § (1) bekezdés d) és e) pontjaiban előírt képesítési feltételek alól a törvény 3. § (8) bekezdése alapján felmentést adok, és 2011. március 1. napjától 2014. február 28. napjáig terjedő időtartamra

bíróvá kinevezem.

Budapest, 2010. november 18.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/04776/2010.

**A köztársasági elnök 285/2010. (XI. 29.) KE határozata
bíró felmentéséről**

Az Alkotmány 48. § (3) bekezdése, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 4. § (1) bekezdése alapján, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére a bírói tisztségből való felmentés fegyelmi büntetés indítványozására tekintettel *dr. Szabó Attilát* 2010. november 13-ai hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2010. november 10.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/04775/2010.

**A köztársasági elnök 286/2010. (XI. 29.) KE határozata
vezérezredesi előléptetésről**

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének i) pontjában biztosított jogkörömben a honvédelmi miniszter előterjesztésére *Benkő Tibor* altábornagyot, a Honvéd Vezérkar főnökét 2010. december 2-ai hatállyal vezérezredessé előléptetem.

Budapest, 2010. november 16.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. november 22.

Hende Csaba s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: IV-6/04819/2010.

**A köztársasági elnök 287/2010. (XI. 29.) KE határozata
dandártábornoki kinevezésről**

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének i) pontjában biztosított jogkörömben a honvédelmi miniszter előterjesztésére *dr. Tokovics József* mérnök ezredest, a Honvédelmi Minisztérium Védelmi Hivatal főigazgatóját 2010. december 2-ai hatállyal dandártábornokká kinevezem.

Budapest, 2010. november 16.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. november 22.

Hende Csaba s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: IV-6/04821/2010.

**A köztársasági elnök 288/2010. (XI. 29.) KE határozata
dandártábornoki kinevezésről**

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének i) pontjában biztosított jogkörömben a honvédelmi miniszter előterjesztésére *Varga Csaba* ezredest, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság törzsfőnök-helyettesét 2010. december 2-ai hatállyal dandártábornokká kinevezem.

Budapest, 2010. november 16.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. november 22.

Hende Csaba s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: IV-6/04820/2010.

**A köztársasági elnök 289/2010. (XI. 29.) KE határozata
nyugállományú rendőr dandártábornok hivatásos állományba visszavételéről**

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének i) pontjában biztosított jogkörömben, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 64. § (2) bekezdése alapján, a belügyminiszter előterjesztésére *dr. Havasi Zoltán* nyugállományú rendőr dandártábornokot 2010. október 4-ei hatállyal a Rendőrség hivatásos állományába dandártábornok rendfokozattal visszaveszem.

Budapest, 2010. november 16.

Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. november 19.

Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

KEH ügyszám: IV-6/04852/2010.

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Gál András Levente,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Bártfai-Mager Andrea ügyvezető igazgató.